

[മുതല 3]

மதுரைவீரகவாமி கவ.

உலகமிசை மன்னுயிர்க டன்னுயி ரெனக்கருதி ஒரு
கவிகை நிழலினின்றே, ஒன்னலர் துமைசெய்த் தோங்கு
செங்கோலோச்சி யுயர்காசி நகராளுவோன், உளமகிழ்ந்
திடமதலை யாயுதித்தாயன்று யொல்கு காட்டில் வைகியே
உரகனூலாதரவு பெற்றபின் புன்னாட்டி வுறைமாதிகள்
மீனையினில், நில்லெனத் தோன்றியவ னுல்வீர னென்று
பெயர் நிலையாகவே யடைந்தே, நிருபனும் பொம்மணன்
சீமையுற் றவனீன்ற நேரிழை தனைக்கவர்ந்தும், நிறை
புகழ் பெறும்விஜய ரங்கனெனு மன்னனது நீள்வாயல்
காவல்செய்தும், நிகரில்பலவளமெய்து மதுரையிற் கள்
ளர்தமை நெஞ்சங் கலங்கமோதி, வலனுயர்த்தே நல்ல
குண பூஷணங்கொடிரு மலைராஜ னிடமேவ்யே,
மங்கைவேள் ளம்மையைக் கண்டன்பு புண்டவளை
மருவிடச்சிறையெடுத்தும், மதிதவழுமாடகச் சிகரகோபு
ரமதனில் வளர்சொக்க நாதரருகில், மன்னுமீனாட்சியரு
ளிணையடந்தேயும்பர் வாழ்த்திமலர் மாரிசொரிய, இலகு
மவ்வாலயத் துள்வயங்குங் கனக வெழில் கம்பமதில்
மேவியே, இப்புவி நிமித்தியார்த்த மிருசிகுட்டிச் சாத்த
னேவல்குன்யத்தி னுடனே, இருமல்காமாலை குன்மங்
குட்ட மண்டையிடி யீளைமந்தாரகாசம், இவையெலாந்
தீர்த்திடுந்தெய்வமே யென்னுன்வந் திதுதருண மருள்
சரணமே.

கணபதி துணை

மதுரைவீரசுவாமி கதை.

—*—

காப்பு

துதியும்வீரமுஞ் சொல்லுநற்கீர்த்தியும்
அதிகவித்தையு மாண்மையுந்தானுறும்
மதுரைவீரன் றன் மாகதைவாழ்த்திடக்
கதிர்கொள்சித்திவிநாயகன்காப்பேரோ.

பாயிரம்.

வெண் செந்துறை.

சித்திவிநாயகர்தஞ் செய்யபதம்போற்றி
முத்தியளிக்கு முருகர்பதம்போற்றி
சொக்கர்திருவடியைத் தொழுதுமிகப்போற்றி
தக்கதிருமாலின் ரூட்டாமறைபோற்றி
அங்கயற்கண்ணம்மை பங்கயப்பதம்போற்றி
மங்கையிலக்குமியின் மலர்ப்பாதத்தான்போற்றி
தெள்ளுதமிழாசான் திருவடியைத்தான்போற்றி
வள்ளிதெய்வானை மலர்ப்பாதத்தான்போற்றி
வாணிதிருவடியை வாழ்த்திமிகப்போற்றி
மாணிக்கவாசகர்தம் மன்னுபதம்போற்றி
செப்பரியசம்பந்தர் செம்பொற்பதம்போற்றி
அப்பர்திருவடியை யன்புடனேதான்போற்றி
சுந்தரமூர்த்தியிரு துங்கப்பதம்போற்றி
சொந்தமிசூந்தசுவ தொண்டரடிபோற்றி
பாண்டிவளநாட்டிற் பாணுவைப்போல்விளங்கும்.
ஆண்டவராமெங்களதி வீரன்சரிதைசொல்வோன்
நாட்டேச்சிறப்பு.

மாதமும்மாரி வளங்கும்வளநாடு
காதமணம்வீசங் கற்பகஞ்சேர்நன்னாடு
கரும்பின்கனுக்கள்முத்தைக் காட்டும்மகாநாடு
விரும்பியறம்வளர்க்கும் மேலானதன்னாடு

மதுரைவீரகவாமி கதை.

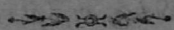
முப்போகமும்வினையு முத்தோர்வாழ்நன்னுதி
 எப்புறமுங்கங்கை யிலங்குந்திருநாடு
 நவதானியம்வினையும் நல்லவளநாடு
 தலமறையோர்மாமுனிவர் தங்கும்வளநாடு
 தாமரைபொய்கைகளுந் தண்மலர்சேர்வாலிகளும்
 ஆமையுலாவு மழகானகேணிகளும்
 பொன்னுமணிகொழிக்கும் புண்ணியவாறுகளும்
 மன்னுந்தரளம் வழங்கியவோடைகளும்
 சங்குதவழந்துலவுந் தாழ்வில்லாநஞ்சைகளும்
 எங்குமணியினையு மெழிலானபஞ்சைகளும்
 பாக்குமரச்சாலைகளும் பன்மலர்ப்பூச்சோலைகளும்
 தேக்குமரக்காவுகளுஞ் செங்கரும்புச்சோலைகளும்
 சண்பகப்பூநந்தவனம் தானேமிகுந்தவனம்
 விண்ணுலவுத்தோப்புகளும் வீறுகனித்தோப்புகளும்
 மல்லிகைப்பூபந்திகளும் மருக்கொழுந்தின்பந்திகளும்
 முல்லைமலர்ப்பந்திகளும் முக்கனிமாப்பந்திகளும்
 வானத்தளாவிநிற்க வைத்திடுநெற்பொருளும்
 தானங்கொடுக்கவைத்த தாழ்வில்லாகளஞ்சியமும்
 காமதேனுக்குநிகர் கணக்கில்லாப்பால்பசுவுஞ்
 சேமமிகுமாகளுந் திரளானமாகளுந்
 பசித்தோரினப்பாறப் பாங்கானசத்திரமும்
 பொசித்தோர்க்குசம்போகம் பொருந்துஞ்சிலசத்திரமும்
 ஆடையிலலார்க்காடை யளித்துவருஞ்சத்திரமும்
 வாடைபனிநீர்புழுது வழங்கிவருஞ்சத்திரமும்
 வேதியற்குவேதம் விளங்குமறச்சாலைகளும்
 சாதிக்குச்சாதி தங்குமறச்சாதிகளும்
 குயிலோசையிஞ்சங் குறைவில்லாமாந்தோப்பும்
 மயிலாடிநிற்க வாயத்தபலாத்தோப்பும்
 அன்னங்குலாவு மாவிந்தப்பூந்தடமும்
 வன்னக்கிளிகள் கொஞ்சம் வளமான நல்லறமும்
 இன்னவளமிகுந்த வெழிற்காசினன்னுதி
 தன்னையுரைக்கக்கேடன் றன்னாலுமாகாதே

மலைவளம்.

வாணியாசியைச்சூழ் மலைவளத்தைச்சொல்லுகிறேன்
 ஆரணமாமுனிவ ரணியணியாய்த்தவமிருப்பார்

காட்டுப்பசவுங் கடும்புலியுங்கலத்திருக்கும்
நாட்டுப்பசுவோடு நட்பாய்புலிகுலாவும்
பருத்தும்பைங்கிளியுமொரு பஞ்சுரத்திலேவாழும்
பொருந்தரவின்வாயிலெலி போய்ப்புகுந்துபள்ளிகொள்ளும்
பச்சோத்தியும்மயிலும் பட்சமுடன்வர்த்திருக்கும்
செச்சையும்ஓநாயுஞ் செருக்குடனேகூடிநிற்கும்
சிங்கமும்யானையுஞ் சேர்ந்துவிளையாடிநிற்கும்
பொங்கரவுமந்திகளும் பொருத்தியுறவாயிருக்கும்
இந்தவளமிகுந்த வெழிற்காசிமாமலையைக்
கந்தனதுவாயாலுங் கட்டுரைக்கமிக்கரிதே

— நகரச்சிறப்பு.

காசினியோர்வாழுக் காசியேனுமாதகரம்
தேசமிகுந்திலங்குந் தெய்வீகமாநகரம்
செம்பொன்மதில்குழந்த சிங்காரமாநகரம்
அம்பொன்னுலமாடகூட மமைந்திருக்குமாநகரம்
கோபுரமெங்குங் குலவுந்திருநகரம்
மாபுரமன்னமன்னர் மன்னுந்திருநகரம்
யானைகட்டிவாழுமுடி யரசர்வாழ்வீதிகளும்
சேனைத்தலைவர்பலர் சேர்ந்துவாழ்வீதிகளும்
வேந்தர்க்குக்கோல்கொடுக்கும் வேளாளர்வீதிகளும்
சாந்துசவ்வாதுபன்னீர் தான்விற்போர்வீதிகளும்
சாதகந்தான்குறிக்குஞ் சாஸ்திரிமார்வீதிகளும்
கோலமணிவிளக்குங் குச்சிலியர்வீதிகளும்
வேலைப்பழிக்கும்விழி வேசியர்வாழ்வீதிகளும்
கோடிகுதிரையணி குறித்திருக்குஞ்சாலைகளும்
ஆடிவருங்குதிரை யணியிருக்குஞ்சாலைகளும்
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கனமானமாடங்களும்
கோடைதருஞ்செம்பொற் கொட்டிவைத்தகூடங்களும்
வீதிக்குவீதிவிளங்குஞ்சிவாலயமும்
நீதிவழுவாத நெறிமன்னராலயமும்
மன்னர்க்குநன்மதிசொல் மந்திரிமார்மாளிகையும்
அன்னங்கொடையளிக்கும் அழகானமாளிகையும்
ஏழுநிலைமாடங்களு மெழிலானகூடங்களும்
தாமுமகழிகளுந் தங்கத்தார்கோட்டைகளும்

போர்வீரரெப்புறமும் புடைகுழுங்காவல்களும்
 தேர்வீரர்வாள்வீரர் திக்கெட்டுங்காவல்களும்
 வாளுணையிலைபாத வலுவீரர்காவல்களுந்
 தோள்கொட்டிதட்டி நிற்குந் துடிசூர்காவல்களும்
 கற்பில்வழுவாத கன்னியர்கள் கூட்டங்களும்
 அன்பிற்குறையாத அடியார்கள்கூட்டங்களும்
 சன்மார்க்கம் நீங்காத சற்குணர்கள் கூட்டங்களும்
 துன்மார்க்கமில்லாத துரைமக்கள்கூட்டங்களும்
 பந்துமார்மாதர்பலர் பந்தடிக்குமேடைகளும்
 இந்துநுதற்பெண்கூடி யினைப்பாறுமேடைகளும்
 கல்விபயிலுங் கனமானசங்கங்களும்
 செல்வர்மகிழ்ந்து செவிக்குறு நற்சங்கங்களும்
 மூலைக்குமூலை முத்துக்களஞ்சியமும்
 சாலைக்குச்சாலை தங்கக்களஞ்சியமும்
 வீடுகளெங்கும் விளங்குந்திருமணமும்
 நாடுஞ்சிறுவர்கட்கு நல்லதிருமணமும்
 மாணிக்கததாலிழைத்த மன்னர்மணிமண்டபமும்
 ஆணிப்பொன்னுலமைத்த ஆஸ்தானமண்டபமும்
 செண்டுருயத்தாராடுத் தெய்வத்திருச்சபையும்
 வண்டுவிழியாராடு மன்னர்திருச்சபையும்
 அன்னமயிலாடு மழகானஇல்லங்களும்
 வன்னக்கிளிகள்கொஞ்சும் வாகான இல்லங்களும்
 போர்த்தொழிற்கற்கமன்னர் புரிந்திட்டநல்லிடமும்
 எல்லாவளமு மிசைந்திருக்காசிதகர்
 வல்லாண்மைமன்னர்பலர் வந்துபணியும்நகர்
 இந்ததிருநகரி லென்றும்வரன்முறையாய்த்
 தன்னந்தனியே தனிச்செங்கோல்தான்செலுத்தும்
 மன்னும்பொறுமையிலே வண்பூமிக்கொப்பானேன்
 கன்னல்விளமாரனைப்போற் கட்டழகுதானுடையோன்
 சொன்னமொழிதவறாதான் சொல்லிலரிச்சந்திரன்ருன்
 கன்னன்கொடைமாறக் கனகமளித்திடுவோன்
 மன்னியவன்போரில் வள்ளிமணவாளனொப்பான்
 சொல்லுமனுநீதியிலே தூயமனுவனையான்
 தொல்லுலகையாளும் துளசிமகாராஜன்

மங்காது நீதிதெளி மாநிலத்தைபோர்குடைக்கீழ்
செங்கோல்செலுத்தி ஜெயம்பெற்றுவாழ்நாளில்

அரசிருக்கை.

—:~:—

சொல்லமைச்சர் சூழ்ந்துவரத் துளசிமகராஜன்
வல்லமுடிதரித்து மனுசெங்கோல்கைப்பிடித்து
ஆலவட்டஞ்சாமரைக ளணியணியாய்விசிவர
கோலமுள்ளமாதர் நிறை கும்பமெடுத்துவா
ஆலாத்திதிப மரிவைமார்தாங்கிவர
சீலமறையோர்கள் ஜெயவாழ்த்துகுறிவர
கன்னியர்களாடிவரக் கணிகைமார்பாடிவர
மன்னர்படைநெருங்கமற்றுமுள்ளோர்தானெருங்க
வட்டக்குடைபிடிக்க வாள்வீரர்கைப்பிடிக்க
பட்டிக்கொடிபிடிக்க பலவிருதுதான்பிடிக்க
பற்பலவாத்தியங்கள் பரவைபோற்சத்தமிட
சோற்புலவர் நாற்கவியுஞ் சொல்லிதுதுத்துநிற்க
சின்னங்களெல்லாஞ் சிறப்பாய்ப்பிடித்துநிற்க
மன்னியநாற்சேனை வகைவகையாய்ச்சூழ்ந்துநிற்க
அட்ட சிங்கத்தாங்கு மாஸ்தானமண்டபத்தல்
பட்டமன்னமோடு பண்பாய்க்கொலுவிருந்தான்
மண்டலத்தைத்தான்மதிக்கும் மன்னன்மணிமுடிதான்
கடலெல்லாந்தான்மதிக்குங் காவலன்றன்கணையாழி
வாகுவலயமுந்தான் வானுலகைத்தான்மதிக்கும்
சேருவயிரமணி ஜெகத்தைவிலைமதிக்கும்
மார்பி ர்பதக்கநிறை மதியொளியைமாற்றிவிடும்
சோர்விலொளிபணிகள் சூரியினத்தோற்கடிக்கும்
இந்தவகைப்பணிக ளிட்டிருக்குமன்னவன்முன்
பத்தமொடுதேசமன்னர் பகுதுகொடுத்துநிற்க
கட்டியர்களெச்சரிக்கை கைகட்டிகூடிநிற்க
நட்டுவர்பின்மாதர்பலர் நாட்டியங்கள் செய்துநிற்க
வெள்ளைத்தடிக்காரர் விதவிதமாய்வந்துநிற்க
துள்ளும்படைவீரர் துடிப்புடனேவந்துநிற்க
சேனைத்தலைவரெல்லாந் திறமுடனேசேர்ந்துநிற்க
யானைத்தலைவரெல்லா மஞ்சலொடுசேர்ந்துநிற்க
தையலர்கள்சங்கீதந் தான்பாடிமுன்புநிற்க

மங்களவாழ்த்து நிறை மங்கிலியர்வாழ்த்துநிற்க
சங்கையிலாமற்போன் தானங்கொடுத்துநிற்க
எங்களாசனா ரிருக்குமந்தவேளையிலே
பொங்கமுடனவ்வரசன் புத்திரனில்லாமையினால்
வேதாந்தவேதியரை வேதப்பிராமணரை
ஜாதகரைமற்றுள்ள சாஸ்திர ததில்வல்லவரை
பார்த்தேயொருவார்த்தை பார்த்திபர்சொல்லுற்றார்
கீர்த்திபெற்றவிற்பனரே கேள்வியினில்வல்லவரே
அறுபத்துநான்குலை யாவுமுணர்ந்தவரே
மறுவில்லாவென்குடிக்கு மைந்தனில்லாமையினால்
சிந்தைதளர்ந்து திகில்கொண்டேன்பலநாளும்
எந்தவழியும்பிள்ளை யிசையும்வழிசொல்லீரென்று
பூதலமாளுங்காசிப் பூபாலன்சொன்னவுடன்
வேதப்பிராமணராம் விற்பனர்கள்சொல்லுற்றார்
அட்டதிக்காளும் அரசர்சிரோமணியே
பட்டந்தனக்குப்பிள்ளை பண்பாகவேண்டுமென்றால்
காசிநதியாடிக் கருதுமுக்காலையிலும்
நசன்விகவேச னெழிலானசன்ன திக்குள்
சென்று அபிஷேகமுதல் செய்வித்துப்பின்சிவனை
என் னும்வணங்கியார்க்கு மெண்ணுன் துதர்மஞ்செய்யில்
அவனியொருகுடைக்கீ ழாளமகனபிறப்பான்
இவனருளாலேயுடக்குச் செவ்வன்பிறக்குமென்றார்
சாஸ்திரிமார்கள்சொன்ன சன்மார்க்கச்சொற்கேட்ட
மாத்திரந்தீர்த்தமாட மன்னனெழுந்திருத்தான்
தீர்த்த மகிமை.

கன்மவினைகளெல்லாங் கட்டறுக்கும்காசிநதி
தன்மஞ்செய்வோர்க்குமுத்தி தானளிக்குங்காசிநதி
பிள்ளையிலார்தான்மூழ்கிற் பிறப்பிக்குங்காசிநதி
அரிக்குமொருபதவி யளித்திட்டகாசிநதி
அந்தவின்ந்தோடு மளவின்னுத்தோடும்
வந்துநற்கங்கைதனில் மனைவிகரம்பிடித்து
சிந்தைமகிழ்ந்துதிவ்ப தீர்த்தத்திலாடியபின்
பல்லாயிரங்கோடி பார்ப்பார்க்குத்தானஞ்செய்ய
இல்லார்பல்லோர்க்குத்தான் ஏகமாய்ச்செய்தபின்பு

காசிவிசுவநாதர் கனகோபுரங்கள்கண்டு
 ஆசையுடன்வணங்கி யக்கோயில்நாடிமன்னன்
 மன்னர்புடைசூழ மந்திரிமார்தான்தாழ
 சன்னிதிவிதியிலே தார்வேந்தன்வந்தபின்பு
 அண்டத்தளாவும்பல வானபொற்கோபுரமும்
 எண்டிசையுங்காண இலங்குந்திருமதிவஞ்
 சொற்கத்தளாவிதிற்குந் துவசமணித்தம்பங்களும்
 கற்களிழைத்திலங்குங் கனமானஸ்தூபிகளும்
 எங்குஞ்சிவாலயமு மெழிலானலிங்கங்களும்
 தங்கத்தாற்போட்டிருக்குந் தளவரிசைச்சித்திரமும்
 மூலைக்குமூலை முத்தால்விளக்குகளும்
 சாலைக்குசாலை தங்கவிளக்குகளும்
 தேர்விளக்குஞ்சீர்விளக்குந் திருவாட்சிதல்விளக்கும்
 பார்விளக்குங்கோபுரத்திற் பதித்தவிளக்குகளும்
 சொல்லுநவமணிகள் சொலிக்கும்விளக்குகளும்
 இல்லாவிளக்குமிந்தயீரேழுலகிலில்லை
 அல்லும்பகலும் அங்கெரியுஞ்சந்திதியில்
 வாழுமறையவர்கள் வரிசையெடுத்துப்பலர்
 சூழும்படியரசன் சமுகம்வந்துமேவாழ்த்தி
 அத்தமறையோர்க ளரசனைக்கோயிலுள்ளே
 சிந்தைமகிழ்ந்துதவஞ்செய்யச்சிவலிங்கமுன்னே
 கொண்டுவிடுத்தபின்னர் கொற்றவனுங்கைகுவித்து
 தொண்டுபுரிந்துசிவன் துங்கவடிதொழுதான்

முர்த்தீ மகிமை.

கண்டார்தமக்குமுத்தி களித்தருளுங்காசிலிங்கம்
 தொண்டுபுரிந்தோர்க்கு கொற்கங்கொடுக்குலிங்கம்
 கேடத்திரத்திற்சேர்ந்தோர்க்கு சிவலோகமீயுலிங்கம்
 தோத்தரித்தபேர்களுக்கு சூழ்வினை நீக்குலிங்கம்
 வேண்டுவரங்களெல்லாம் விரும்பிக்கொடுத்தலிங்கம்
 யாண்டுப்பிறவாத்தன்மை யார்க்குங்கொடுத்தலிங்கம்
 எந்தத்தலத்து மீனையில்லாப்படிகலிங்கம்
 இந்தத்தலத்துமேன்மை யெய்தும்விசுவலிங்கம்
 தன்னைப்பணிந்தரசன் ருழ்ந்து அடிவணங்கி
 என்றனக்குப்பிள்ளை ஈயந்தருள்செய்யுமென்று

பூசைநவேத்தியங்கள் புரிவித்து நல்விசைகள்
ஆசையுடன்பாடி யானந்தக்கூத்தாடிக்
காவலரண்மனைக்குள் காவலனும்போய்ப்புகுந்து
ஆவலுடனே அன்ன மருந்திக்கொலுவிருந்து
அரசன் முப்பத்திரண்டறமுஞ் செய்தல்-

மந்திரிமார்களைத்தான் வாகாய்வரவழைத்து
தந்திரிமார்களையே தந்திரமாய்வரவழைத்து
வேதியர்கள்சொன்ன விதிப்படிக்குத்தன்மஞ்செய்ய
நீதிமன்னர்பக்கலிலே நின்றவரைப்பார்த்துரைப்பான்
அடிக்கடிக்குநன்மதிசொல் லமைச்சர்களேகேளுங்கள்
படிக்குள்விளங்குகின்ற பலமானதானமெல்லாம்
என்பெயராலட்டதிக்கு மெழில்பெறவேசெய்வீரென
நன்மதிசேர்மந்திரிமார் நராதிபனுர்சொற்கேட்டு
திக்குக்குத்திக்கு தீராளானசந்திரமும்
தொக்கவுலகெங்குஞ் சொல்லரியவாவிளளும்
மண்டலமெங்கும் வகைவகையாய்கோயில்களும்
கண்டங்களொன்பதிலுங் கனத்தமடந்தடமும்
கட்டுவித்தார்காசிறகர் காவலன்றன்சொற்படிக்கு
பட்டத்தாசரெல்லாம் பார்த்துமனமகிழ்
கோடிப்பிராமணர்க்கு கொடுத்தான்செம்பொன்கோடி
தேடிப்பலதருமஞ் செய்துவிட்டான்தேர்விஜயன்
கன்னிகாதானங் கணக்கில்வெகுகோடி
அன்னமிடுதான மளவில்பலகோடி
பூதானம்வேதியர்க்குப் போற்றும்பலகோடி
கோதானமந்தனர்க்குக் கொடுத்தான்யலகோடி
நீர்ப்பந்தல்பூமியெங்கும் நிகரில்பலகோடி
மோர்ப்பந்தலம்புவியில் மொழியில்பலகோடி
அற்றவைப்பிணஞ்சுடுத லதுவும்பலகோடி
பறவைச்சிறைவிடுதல் பாரிற்பலகோடி
கண்ணாடிகாதோலை கண்மருந்துபெண்போகம்
வண்ணாடுசெண்ண மயிரின்சிறைகளைதல்
விலங்கிற்குணவு விலைகொடுத்தேயுயிர்காத்தல்
துலங்குமகப்பால்சொடுத்தல் சோலைசிறைச்சோறிடுதல்
தின்பண்டம், நல்கல் செய்வளர்த்தலையமிடல்

வன்கல்வியோர்க்குணவு வாய்த்தபுகவிற்குப்புல்
இந்தவகைத்தரும் மிறைவன்கொடுத்தபின்பு
அந்தமுடன்சிவனை யரசன்மனைவியொடும்
சந்ததமுங்காசியில்வாழ் சங்கரனைத்தானோக்கிச்
சிந்தைமகிழ்ந்து செந்தார்பலவிரதம்
அந்தவகையறிந்தே யாதிசிவனன்போடு
சந்தானங்காசிமன்னன் தன்மனைவிக்കேகொடுத்தார்
மதுரைவீரசுவாமி உற்பத்தி.

மேகந்தனைப்பழிக்கும் மெல்லியநற்கூந்தலினுள்
தோகைமயிலைப்பழிக்குஞ் சொல்லரியசாயலினுள்
சந்திமனுங்கண்டு தயங்குந்திருமுகத்தாள்
இத்திரருக்கொப்பாக விலங்குமழகுடையாள்
அன்னந்தனைப்பழிக்கு மசைந்ததிருநடையாள்
மின்னலினைப்பழிக்கும் மேகலைப்பூணுடையாள்
பம்பரத்தைத்தான்பழிக்கும் பனைத்தவினங்குயத்தாள்
செம்பொற்சரிகை சிறக்குமெழிற்கலையாள்
அம்புவிழிமேலே யார்ந்தபுருவச்சிலையாள்
கம்பவாழைத்தொடையால்கற்புமிகுநிலையாள்
துளசிமகராஜனுக்குச் சொல்லமுயிர்த்துணையாள்
வளமிகுந்தகற்பூர வல்லிதிருவயிற்றில்
கங்கையணிசிவனருளால் கருதிரண்டகாலையிலே
மங்கைக்கரசி மதிமயக்கமானுள்காண்
மூன்றானதிங்களிலே முகம்வெளுத்துக்குயங்கலுத்தாள்
தோன்றாமயக்கமிகத்தோற்றமுறவாடிநின்றாள்
நான்கானதிங்களிலே நன்மசக்கைகொண்டாள் காண்
தேன்கதலிமாவருக்கை தித்திப்பிலிச்சைகொண்டாள்
ஐந்தானதிங்களிலே ஐம்பொன்போல்மேன்கொண்டாள்
சிந்தாகுலமிகுத்துச் சிந்தைமிகத்தளர்ந்தாள்
ஆறானதிங்களிலே யடிவயறுதான்தளர்ந்தாள்
வீரனாவேழுதிங்கள் மெல்லியிடைகலுத்தாள்
எட்டானதிங்களிலே யெண்ணுதுமெண்ணிநின்றாள்
ஒன்பதாந்திங்களிலே யுறக்கமிகவிடுத்தாள்
பத்தானதிங்களிலே பாலகனைப்பெற்றெடுத்தாள்
முத்தானவாய்திறந்து முதல்மகனுந்தானமுதன்

ஆயிரங்கோடி அழகுள்ள சூரியன்பேரல்
 மாயிருஞாலத்தில் வாய்க்காததெத்தினம்போல்
 தங்கத்தைக்காய்ச்சித் தரையில் கவிழ்த்ததுபோல்
 ஒருகோடி சூரியரை யுருக்கிக்கவிழ்த்ததுபோல்
 இருகோடி சந்திரரை யெடுத்தாக்கவிழ்த்ததுபோல்
 கோடி மதனானுருக் கொண்டு திரண்டதுபோல்
 நீடியபூமியிலே திருப்பிறந்தவுடன்
 தேவாதிதேவரெல்லாத் தேன்மாரிதான் பொழிந்தார்
 பூவுலகமெல்லாம் பூமாரிதான் பொழிந்தார்
 அந்தரதுந்திமிக னாந்து முழக்கிவிட்டார்
 இத்திரன்வானவர்க ளெல்லாரும் வாழ்த்தலுற்றார்
 மண்டலத்திலுள்ளவர்கள் மங்களவாழ்த்துரைத்தார்
 விண்டலத்திலுள்ளவர்கள் விதவிதமாய் வாழ்த்தினார்
 பாலகனைப்பாரிலுள்ளோர் பலரும் வந்து பார்த்தார்கள்
 கொடிசுற்றித்தான்பிறந்த குழந்தைதனைப்பார்த்தார்கள்
 துடியிடையோர்தோழிமார் துரிதமுடனேடிவந்து
 தொல்லுலகையாண்டுவருந் துளசிமகராஜன் முன்பு
 வல்லகரங்குவித்து வாழியென்று வாழ்த்தலுற்றார்
 எங்கள் குலதெய்வமே யிறையவரே நீர்கேளீர்
 மங்காத செல்வமுள்ள மன்னவரே நீர்கேளீர்
 திக்கெல்லாமானவொரு செல்வனாந்தாம்பிறந்தார்
 மிக்கவடிவுடைய வேந்தனாந்தாம்பிறந்தார்
 பிள்ளைகவிதிர்க்கப் பேராசர்தான்பிறந்தார்
 வள்ளலேயிவ்வடிவாய் மானிலத்திற்குன்பிறந்தார்
 மாதர்தமைமயக்கும் மன்மதனாந்தான்பிறந்தார்
 காதல்மிகவளிக்குங் கட்டழகர்தான்பிறந்தார்
 பிறந்ததிலேயாதும் பிசகில்லையெம்மாசே
 சிறந்தமகன்பிறப்பிற் றீங்கொன்றுண்டெம்மாசே
 மாலைசுற்றித்தான்பிறந்தால் மாமனுக்காகாதென்பார்
 சாலப்பெருங்குற்றந் தாரணியோர் சொல்வார்கள்
 கொடிசுற்றித்தான்பிறந்தால் குலத்துக்காகாதென்பார்
 என்றந்தத்தாதி யர்க ளெந்தலுக்குச் சொன்னவுடன்
 குன்றனைபத்தோன்மிமிந்து கொற்றவனாந்தான் மகிழ்ந்தார்
 பிள்ளைபிறந்ததென்று பேராசர்தான்களித்தார்
 கொள்ளைகொடுத்தார் குறைவில்களஞ்சியங்கள்

மானிலத்திலின்னே மனமகிழ்வாய்ப்பிர்த்துவிட்டார்
அந்தப்புரத்தி லாசரெழுந்தருளி
சந்தமுள்ளதாதியரைத் தானழைத்துத்தன்மகளை
எடுத்தவாவே மிறைவர்வாக்களித்தார்
அடுத்திருத்ததாதிசங்க ளப்பொழுதேகோண்வெந்து
மன்னவர்முன்பாக வைத்தார்பூந்தொட்டிலுள்ளே
சின்னக்குழந்தை திருமுகத்தைத்தான்பார்த்து
என்றுமடையாத வெக்களிப்புத்தானடைந்து
நின்னுமகிழ்ந்து நெடுநேரந்தான்பார்த்து
கோண்டுபோவென்றுசொல்லி கொலுவிலரசன்வந்து
மண்டலத்தையாளும்வல்ல மந்திரியைத்தானழைத்து
சோதிடத்திலவல்லவரை சுருக்கிலழையுமென்றார்
ஆசியுரைத்துமஞ்ச ளட்சதைவேந்தர்க்களித்தார்
மன்னன்மணியாசனத்தை மறையோர்க்குத்தான்கொடுத்தார்
எண்ணியழைத்தவித மென்னென்றார்சோதிடரும்
அந்தமொழிகேட்டே பரசன்விளம்பலுற்றான்
வெள்ளிக்கிழமைதன்னில் விடிந்துபத்துநாளிகையில்
வள்ளல்கழித்திலே மாலைசுற்றித்தான்பிறந்தான்
திதிகரணவாரஞ் சிறந்தயோகமிவைநாள்
ததியறிந்துபஞ்சாங்க சாஸ்திரத்தைப்பாருமென்றார்
அப்படியேசோதிடநூ லந்தணர்தான்பார்த்து
செப்பருநாளுதிங்கள் திதிவாரந்திங்கெனவே
சோதித்தறிந்தபின்பு துளசிமகராஜன்
பேதிக்கச்சோதிடரும் பேசத்தொடங்கலுற்றார்
திக்குட்டுங்கிர்த்தி செலுத்தும்செக்கோல்வேந்தே
தக்கதவம்புரிந்து தான்பெற்றபிள்ளையது
ஜனனமெடுத்ததினந் தாரணிக்கேயாகாது
கனமானபொல்லாங்கு காசினகர்க்கெய்தவிடும்
நாளுக்கோளும்பிறந்த நாட்டுக்கேயாகாது
மீளும்பெரும்போரு மிகச்சிறியபிள்ளையினால்
குழந்தையைவைத்திருந்தால் கோத்திரத்திற்காகாது
இழந்திலீர்நாடுநக ரிக்குழந்தைதன்னாலே
அருமகனைவைத்திருந்தா லாண்மனைகள்வெந்துவிடும்
திருமகனைவைத்திருந்தால் தேசமெல்லாம்வெந்துவிடும்

13.
 என்னுமிகவுரைத்தா ரெழிலானசோதிடரும்
 குன்றிவயிறெரிந்து கோபமிகக்கொண்டான்
 அந்தமொழிகேட்டே யடித்தலறித்தான்விழுந்தார்
 சிந்தைதளர்ந்து தியங்கிமதிமயங்கி
 அப்பாமகனேயென் றபயமிட்டுத்தான்புலம்பி
 எப்படியென்செய்வே னினிபிழைக்கேனென் னுசொல்லி
 துங்கவுலகாளுந் துளசிமகாராஜர்
 அங்கம்வியர்த்தே யவனிதனிற்புரண்டு
 வாயிலேமண்ணை வாரியடித்தார்காண்
 கோயிலிற்பெய்வமெல்லாங்குறித்துமிகவைதார்காண்
 பேச்சுமூச்சில்லாமற் பிணம்போலுமாணர்காண்
 பூச்சக்கிரமானும் புகழ்காசிமன்னவரை
 மந்திரிமார்களுல்லா மனதுமிகக்கலங்கி
 அந்தவரசனருகிற் சென்றேயெழுந்து
 சுக்குப்பொடிகாதிற் சொறிந்துவாயாலாதி
 திக்காளும்தன்னவரைத் தெளிந்துவிடச்செய்தார்கள்
 சோகமதுதீர்ந்துதுளசிமகாராஜர்
 தாகந்தெரிந்துமவர் தனியேயெழுந்திருந்து
 கோடிதருமஞ்செய்துக் கொடும்பாவியானேனென்றார்
 நாடித்தவம்புரிந்து நான்பாவியா னெனென்றார்
 முற்பிறப்பிற்செய்தவினை மூண்டதென்றாரிப்பிறப்பில்
 நற்பிள்ளைதன்னையினி நான்செய்வ தென்னவென்றார்
 வந்திருந்தசோதிடர்கள் மன்னவரைத்தான்பார்த்து
 இத்தமகனையினி யிங்குவைக்கலாகாது
 எவ்விதமும்பிறகுக் கீதலேஉத்தமமாம்
 அவ்விதமன் றிக்காட் டகத்தில்விடல்மத்திபமாம்
 என்றமுறையை யெடுத்தாரைத்தாரப்போது
 குன்றையதோள்வேந்தர் கோவென்றமுதுவிம்மி
 ஐயையோதெய்வமே யகடமொழிகேட்டேன்
 உய்யும்வகையறியே னோகோகோவென்னசெய்வேன்
 இறத்தபிள்ளையைக்கொடுக்க எவற்குமனந்துணியாதே
 பிறத்தபிள்ளையைக்கொடுக்கப் பேருலகிற்றுணிவாரோ
 உயிரோடுபிள்ளைதனை யோட்டிவிடவெண்ணுவாரோ
 ஆனாலும்பாவியென்போ லம்புலியிற்கண்டிலனே
 தேனரிதழிமுடிச் சிவனாச்செயலிதுவோ

வேந்தன்விதித்த விதியின்பயனிதுவோ
ஏதாமறியேனென் நேயிறைவன்மனந்நுணிந்தான்

மதுரைவீரனை வனத்தில் விடச்சொன்னது.

தூதரைவிட்டரசர் தோழிகளைவாவழைத்து
மாதுகற்பூவல்லி மைந்தனைப்பொற்றட்டில்வைத்து
மேதினியோர்காணாமல் மிகவிருண்டகாட்டினுள்ளே
காதலுறுமகனைக் கைக்கொண்டுபோய்கிடுத்து
வாருங்களென்று சொல்லி மன்னர்வழுவாக்களித்தார்
காரும்வெருண்டோடுங் கருங்கூந்தற்றேழியர்
அந்தமொழிகேட்டே யந்தப்புஞ்சேர்ந்து
கன்னிகற்பூவல்லி கடிவாசலுட்புகுந்து
கண்ணீர்ததும்பிடவே காயம்நடுங்கிடவே
வண்ணமுகஞ்சோர்ந்து வாடிமிகவழுது
செல்வன்பிறத்ததினந் தேசத்துக்காகாதென்று
வல்வேந்தருண்மகனை வனத்தில்கிடவாக்கரித்தார்
எங்கட்காசியரே யாங்களென்ன செய்வோமம்மா
செங்கோலரசரது சித்தமறியோமம்மா
என்றந்தத்தாதியர்க ளியம்புமுறைகேட்டு
குன்றினையோத்தருயத்தாள் கூக்குரலிட்டேயழுது
கண்ணிலறைந்துகொண்டாள் கையைமுறித்துநின்றாள்
மண்ணில்கிழுந்தழுதாள் மாற்பிலடித்தழுதாள்
கூந்தல்விரித்தாசி கூச்சலிட்டித்தானழுதாள்
ஏந்திழைமார்களேயான் என்ன செய்வேனென்றழுது
மைந்தன்றனையிழந்த மாபாவிபென்பாரே
அழகுமகனில்லாத அரும்பாவிபென்பாரே
காட்டில்மகனைவிட்ட கடும்பாவிபென்பாரே
நாட்டிற் பலபேர்கள் நகைத்திழந்து சொல்வாரே
என்ன செய்வேன் சிவனேயென் நேங்கிமிகததுடித்து
தன்விதியைத்தானினைந்து சலித்துமனதுநொந்து
முட்டியழுதாள்மகன் முகம்பார்த்துத்தானழுதாள்
கட்டியெடுத்துமகன் கண்முகத்தைப்பார்த்தழுதாள்
அப்பாமகனேயென் னருமைத்திருமகனை
இப்பாணையாவந்த யெங்கள் குலக்கொழுந்தே
தேடக்கிடையாத செழுந்தேனே தெள்ளமுதே
நாடாளவந்தவெங்கள் நாயகமேதற்றிருவே

தவமாதவமிருந்து தான் பிறந்தரத்தினமே
அவமானக்காட்டில்விட அரசர்மனங்கொண்டாரே
மாபாபியென்வயிற்றில் வந்துதித்தபாக்கியமே
பூபாலருனைவனத்தில் போக்கிவிடச்சொன்னாரே
இந்தவிதிக்கோநீ என்வயிற்றில்வந்துதித்தாய்
அந்தப்பிரமணுனக் கமைத்தவிதியினுவோ
பிள்ளையில்லையென்று பெருந்தவசநான்புரிந்தேன்
வள்ளலில்லையென்றுபல வகைவிரதம்நான்புரிந்தேன்
ஐயோதிருவுளமே ஆதிசிவனையென்று
கையைநெரித்து கத்திச்சலித்திழைத்தாள்
பக்கலிலேநின்றிருந்த பாங்கிமார்தானெடுத்து
மிக்கதுயர்நீங்க மெல்லியரைத்தேற்றுவித்தார்
பட்டணத்துமன்னர் பலராசர்மந்திரிகள்
திட்டி உள்ளசேவர்கள் சேனைத்தலைவர்மற்றோர்
கற்பூரவல்லி கடினையினுட்புகுந்தார்
கற்பூரவல்லியருங் கணவனையேகண்டமுதாள்
துளசிமகாராசர் துயரமிகவடைந்து
தளராதேயென்றந்த தையலரைத்தேற்றுவித்து
மன்னன்மனைவியரு மண்ணுருகத்தானழுவே
அன்னைதுயர்கண்டு அனைவோருமேயமுதார்
பட்டணத்திலுள்ளவர்கள் பார்த்துமிகவமுதார்
அட்டதிக்குமன்னர் அழுதுமிகச்சூழ்ந்துவா
அப்போதுதங்கத்தினு லமைத்திலங்குந்தட்டி னுள்ளே
இப்போதுபாலகளை எடுத்துவளர்த்துமென்று
பாங்கியர்க்குபார்வேந்தன் பகர்ந்திட்டானப்பொழுது
தாங்கினாடம்மகனைத் தாதியர்பொற்றட்டதனில்
வைத்துத்துளசி மகாராசர்முன்புவந்தார்
இத்ததியேனாதுவரே யெடுத்துமுத்துத்தண்டிகையை
கொண்வரச்சொன்னவுடன் கொண்டுவந்தார்பொற்கிவகை
மண்டலமானும் மகுடமன்னரக்கணமே
மன்னுமுத்துத்தண்டிகையில் மைந்தனையேற்றுவித்து
இந்தக்குழந்தைதனை எல்லோருங்கொண்டேகி
காட்டில்விட்டுவாருமென்று கட்டளையிட்டானரசன்
கேட்டவர்கள்செங்கோலின் சீழ்படிந்துபோகலுற்றார்
முத்துச்சிலிகையைச்சூழ் முடிமன்னர்முக்கோடி

யாணையொருகோடி யணித்தேரிருகோடி
சேனை பலகோடி ஜெயவீரரெண்கோடி
ஆட்டமும்பாடல்களும் அதிர்வேட்டுக்கோஷ்டமுடன்
கூட்டமுடன்மகனை கொண்டுநடக்கலுற்றார்
காசினகரைவிட்டு கடுகவெளியில்வந்தார்
தேசிகுலமன்னர்வாழ் சிறப்பானவீதிவிட்டு
யாணவிலைமதிக்கும் மருமன்னர்கள்வீதிவிட்டு
சேனைத்தலைவர்வாழும் சிங்காரவீதிவிட்டு
குதிரைவிலைமதிக்கும் குச்சிலியர்வீதிவிட்டு
சதுரில்நடனமிடுந் தாசியர்கள்வீதிவிட்டு
போட்டசட்டைவாய்காத பொந்திலியர்வீதிவிட்டு
கொட்டிப்பலதொழில்செய் கொல்லர்வாழ்வீதிவிட்டு
காசினகரைவிட்டுக் கானகத்திற்போய்ப்புகுந்து
தேசமன்னரெல்லவருஞ் சிறந்தவனம்புகுந்து
காரைபடர்ந்தவனங் கருங்களாப்பூர்க்கும்வனம்
சூரைபடர்ந்தவனம் சுண்டைக்காய்க்காய்க்கும்வனம்
குன்றுமலைகளிலே கொடும்புலிகள்சூழும்வனம்
ஆறுமடுவுகளும் அழகாய்நிறைந்தவனம்
கூவும்பெருமிருகம் குலாவிருக்கும்வனம்
சிங்கம்கரடி செந்நாய்நெருங்கும்வனம்
எங்கும்விஷப்பாம்பு இருந்துகுலாவுவனம்
இன்னம்பலமிருக மிருக்கும்வனத்தனிலே
மென்னுமகனைமுத்து வண்சிவிகையோடிநக்கி
திட்டமுள்ளபுல்லிடத்தைத் தெரிந்துமவர்பார்த்து
தட்டோடுபாலகனைத் தாழவேதானெடுத்து
மண்ணில்வைத்தபாலன் னன் மதுமுகத்தைப்பார்த்தமுதார்
கண்ணீர்சொரிந்தார்கள் கதறியமுதார்கள்
திரண்டுவந்தசேனைகள் திகிலடைந்துதானமுதார்
இருண்டவனத்தனிலே எல்லோருந்தானமுதார்
காட்டைவிட்டுநாட்டிற் கடுகநடந்தார்கள்
மலைகள்குடைக்கடைந்து வந்தார்க்கப்பட்டணத்தில்
கோட்டையிற்செல்வதற்குக் குறுகிறடத்தார்கள்
உலகாளுமன்னவர்க்கே வுத்தாரஞ்சொன்னார்கள்
அவரவர்வாழிடத்திலன்பாயிருந்தார்கள்
நகையில்லாப்பாலகனுக்குநடக்கின்றவாறுசொல்வேன்

மதுரைவீரனுக்கு நாகமுதவிசேய் தது.

பாலகனுமப்போது பாரவனந்தனிலே
 ஓலமிட்டுத்தானலறி ஒங்கியழுகையிலே
 மாமரத்தினிழலிலே மைத்தன்தனித்திருந்து
 தாமரை நீர்போலத் தயங்கியழுகக்கண்டு
 மாணிக்கநாகமது மனதுமிகவுருகி
 ஆணிப்பொன்போல்விளங்கு மரசவமைத்தன்பக்கலிலே
 வந்துபடம்விரித்து மதிமுகத்தைத்தான்பார்த்து
 அந்தக்குழந்தைக் கதிகமுத்தத்தாங்கொடுத்து
 புத்தியும்யோகமும் பொருந்தியிருப்பதற்கு
 நாக்கில்சாஸ்வத்தான் நன்றாகத்தான்விழங்க
 முகத்தில்திருவழகு முனினின் றுதான்விளங்க
 எதிர்த்தவரைவெல்ல ஏமனது அட்சரமும்
 நீசனில்லாஈட்டில் நிச்சயமாய்த்தான்பார்த்து
 அலங்காரவீரனென்று ஆனதொருபேரும்வைத்து
 மன்னர்களைவெல்ல மந்திரவான்கைகொடுத்து
 வீரப்பனென்றுசொல்லி விதமாய்மதுரையிலே
 பூசைபலிகொடுத்துப் போற்றித்ததித்திடவே
 இறந்தப்புவிபோய் பெண்ணென்றுகார்த்திடவே
 மீனாட்சிகம்பத்தடி விளங்கவேநீயிருப்பாய்
 முன்புசைகொண்டு முப்பூசைதான்பெறுவாய்
 பத்துவயதினிலே படைமுகம்வென்றிவாய்
 கள்ளரைவென்று கனமதுரையாண்டிடுவாய்
 பெண்களினுலே பெரும்பதத்தைச்சேர்ந்திடுவாய்
 என்றுமேசொல்லி யினிதாகத்தான்வாழ்த்தி
 தேவாமிர்த்தத்தை தினந்தோறுந்தான்புகட்டி
 இப்படியாக யிருக்குமந்தவேளையிலே

மதுரைவீரனை சக்கிலீச்சி கண்டெக்கிறது

காசுதகரைச்சேர்ந்த கண்மானகிராமமதில்
 பாலேவனந்தனிலே பாதரட்சைசைத்துவளர்
 மாதிகச்சின்னான் மனைவியாம்சக்திவிச்சி
 மைந்தனில்லையென்றுசொல்லி மதிமயங்கிநானிருந்து
 பரதரட்சைதானாம் பரிவாகத்தாங்கொடுத்து

காசிவிஸ்வநாதனையும் கனகவிசாலாட்சியையும்
பூசையனுஷ்டானம் புதியதவம்புரிந்து
மாதிகன்தேவியும் மன்னுந்தரைமேழுநீர்
போசனஞ்செய்து புண்ணியமிகச்செய்து
இப்படியாக யிருக்குமந்தவேளையிலே
பாங்கானமாதிகனும் பாதாட்சைதைத்திடவே
வாறுகளும்சம்புகளும் வகையாகவூவைக்க
ஆவாரம்பட்டைக்கு அன்புடனேபோவென்ற
நல்லதென்றுசொல்லி நலமுடனேமங்கையுமே
அசைத்துநடந்தாளே அந்தவனந்தானோக்கி
காசிநாடாளுமன்னன் கண்மணிக்குநேரான
பாலனிருக்குமந்த பாரவனம்நோக்கி
வழிகாட்டிப்போகையிலே மங்கைநல்லாளப்போது
காணுதநற்சகுனங் கண்டாளேகண்களிக்க
காகம்வலமாச்சு காதையிடமாச்சு
மங்கிலியப்பெண்கள் வாழ்த்திவாக்கண்டே
தையனல்லாள்தானுந் தண்ணீரைத்தான்கொண்டு
நிறைகுடங்கொண்டு நேராகத்தான்வரவே
கண்டுமனமகிழ்ந்து காரிகையுமப்போது
அசைத்துநடந்தாளே அன்னம்போலவ்வனத்தில்
காட்டில்புகுந்தாளே காரிகையுமப்போது
அரிவாளுங்கைப்பிடித்து ஆவரம்பட்டைவெட்டி
பட்டையெடுத்துக்கட்டி பபணமதாய்வருகையிலே
மாமரத்தின்கீழே மைந்தனைக்கண்டாளே
நாகத்தைப்போற்றிசெய்து நலமுடனேதெண்டனிட்டு
மண்மதனுக்கொப்பான வடிவுள்ளபாலகளை
கண்டுமனமகிழ்ந்து காரிகையுமப்போது
பிள்ளைகலிதீர்க்கவந்த பெருமையுள்ளமைந்தனென்று
வாரியெடுத்து மார்போடேதானனைக்க
பைங்கிலியாள்தன்னுடம்பு பசுமைநிறந்தானுச்சு
பாரசுத்தனங்களிலே பாலுஞ்சொரிந்திடவே
பாலகனும்பால்குடித்து பசியாரினபின்பு
கோலமயிலணையாள் குளிர்த்துமனமகிழ்ந்து
பாலகனைமடியில்வைத்து பட்டையுந்தானெடுத்து
வேர்த்துவிரிவித்து வீட்டுக்குவாருள்காண்

இவள் வருவதற்குள்ளாக இன்னேரமென்னவென்று
 சந்தேகத்தோன்றி சக்கிலியன் தானெழுந்து
 கையில்தடியெடுத்துக் கனத்ததொருதோளில்வைத்து
 பூமியதிர்ந்திடவே பொற்கொடியைத்தான்தேடி
 கோபமிக்கொண்டு கொம்பினையாள் முன்வந்து
 கண்டானே பெண்ணணங்கைக் கண்கள்செவந்திடவே
 இத்தேரங்கானகத்தி லென்செய்தாயென்று சொல்லி
 சக்கிலியன் தானுந் தடியெடுத்துநோக்கையிலே
 அடியாதேயென்கணவா ஆதிரயஞ்சொல்லுகிறேன்
 கோபத்தைத்தானடக்குங் குணமுள்ளபத்தாவே
 மைந்தனில்லாததினால் மாதவங்கள் செய்தோமே
 பிள்ளைகவலை பெருங்கவலைநீர்ந்ததிப்போ
 ஆதிசிவன்கர்த்தனமக் காண்பிள்ளைதான் கொடுத்தார்
 மாணிக்கம்போலிந்த மைந்தன் றையழித்தார் [ள்
 இத்தாரும்பிள்ளையென் றேந்திழைபுந்தான்கொடுத்தார்
 தட்டோடுபாலகனை தான்வாங்கிச்சக்கிலியன்
 இன்பக்கடல்குதித்து யிருபுஜமும்பூரித்தான்
 வீட்டிலேதான்வந்து மெல்லியுடன்சின்னானும்
 சக்கிலிச்சிகையில் தனயன் தனைக்கொடுத்து
 தச்சனொருவனைப்போய்த் தானழைத்துவந்தான்காண்
 மைந்தனுக்குத்தொட்டில் வளமுடனேசெய்யுமென்றான்
 அப்படியேதச்ச னமைத்தானேதொட்டிலுமே
 பச்சைமரகதமும் பாங்குடனே தானமைத்து
 தங்கக்கொலுளசெய்து தான்பூட்டித்தச்சனுமே
 கொடுத்திடவேமாதகனுங் கோதையருமேவாங்கி
 பாலகனைத்தாமெடுத்து பதிவானதொட்டிலிலே [ள்
 கண்மணியைத்தான்வளர்த்தி காரிகைதாலாட்டலுற்கு
 மதுரைவீரனுக்குத்தாலாட்டல்.

ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ
 புத்திரனேயுந்தனுக்கு புகழ்ச்சியுடன் தாலாட்ட

நித்திரைசெய்யுமந்தநேரானகண்மணியே (ஆ)
 கண்ணேயுறங்குறங்கு கற்பகமே நித்திரைசெய்
 கண்ணேயென்கண்மணியே கற்கண்டேசக்கரையே (ஆ)
 ஆதிசிவன்மகனே ஆயன்மருமகனே
 சோதிக்கவந்தவனே துய்யகணபதியோ (ஆ)

தேனாகண்ணே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
 பா லுருமவாயுடைய பாலகனே உபங்கிளியே (ஆ)
 கானகத்தில் நீயும் கவிழ்ந்துவினையாட
 நாகனாத்தெடுத்தவந்த நாயகமேகண்வளராய் (ஆ)
 எந்தனுக்குப்பிள்ளையென்று யீஸ்வரனார்தந்தகண்ணே
 சுந்தரமாய்நித்திரைசெய் சொர்னமபத்தொட்டிலிலே (ஆ)
 பிள்ளைகவலை பெருங்கவலைதீர்க்கவந்த
 வள்ளலேகண்ணே மணியேமணிவிளக்கே (ஆ)
 மாறுபடாப்பாலகனே மாசிலாக்கண்மணியே
 வேறுபடாப்புத்தமுதே விண்மணியேகண்வளராய் (ஆ)
 அங்கயற்கண்மமை அருள்பெற்றபாலகனே
 எங்கள் குடி தழைக்க யென்மகனேகண்வளராய் (ஆ)
 இப்படித்தாலாட்ட ஏத்தசிறுபாலகனும்
 நித்திரையுஞ்செய்து நினைவுவந்துபாலகனும் (ஆ)
 பசியெடுத்துப்பாலகனும் பதறியழுகையிலே
 தாவியேசக்கிலிச்சி தானெடுத்துப்பால்கொடுத்தான் (ஆ)
 பால்கொடுத்துப்பசியாற்றிப் பால்கனுக்கப்பொழுது
 எண்ணெய்தலையிலிட்டு யிளம்பெந்நீர்தான்வார்த்து (ஆ)
 உச்சியூதித்துடைத்து உடம்பெல்லாந்தான் துவட்டி
 திட்டமுள்ளதெற்றியிலே திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு (ஆ)
 நேரானதெற்றியிலே நிலக்காப்புத்தானுமிட்டு
 தீலவிழிக்கன்களுக்கு நேர்மையுடன்மையெழுதி (ஆ)
 பிள்ளைக்குத்திருஷ்டி பிரியமுடன்சுற்றுதற்கு
 நெல்லும்அறுகும் நேரானமஞ்சளுடன் (ஆ)
 பருத்திவிரைசண்ணும்பு பரிவாகத்தான்பிசைந்து
 தண்ணீர்முகந்துவந்து தாம்பாளத்திற்போட்டு
 இப்படியாக யினிவளர்க்குநானையிலே
 மாதினைத்தானழைத்து மங்கையருமேதுசொல்வாள்

மதுரைவீரனுக்கு காதுகுத்தல்.

மூன்றும்பிராயத்தில் முத்தமிட்டுக்காதுகுத்த
 நல்லநாள்கேட்டு நட்சத்திரந்தான்பார்த்து
 திட்டமுள்ளதட்டாணைச் சீக்கிரமாயழையுமென்றார்
 அந்தநல்லாள்சொற்கேட்டு ஆனதொருமாதிகனும்
 கூட்டிவந்துதட்டாணைக் குழந்தையைப்பாருமென்றான்

பார்த்துமத்தத்தட்டாணும் பாலகனுக்கேற்றூற்போல்
தங்கத்தால்கம்பி சதுரமாகத்தான்வளைத்து
கீழ்க்காதைமேற்காதை கிரமமாய்க்குத்திவிட்டான்
படியரிசிதட்சணையும் பாக்கியையும்சர்க்கரையும்
அந்தையுந்தான்கொடுத்து அனுப்பினுன் தட்டானை
மா திகனும்மங்கையரும் மனதுமிகத்தான்குளிர்த்து
சந்தோஷமாக தயவாயிருபேரும்
இப்படியாக விருக்கின்றவேளையிலே

மதுரைவீரன் சக்கிலியன்வீட்டில் வளருகிறதை

காசிராசாவுக்குத் தெரிவித்தல்.

காசிப்பட்டணத்திருக்கு கனத்தவெகுமாந்தர்களும்
மா திகச்சின்னனுக்கு மைந்தன்வந்தசேதிதன்னை
பட்டணத்திலுள்ளஜனம் பாங்குடனேதாமறிந்து
இராஜனுடின்ளையென்று நலமாகவோடிவந்து
மா திகச்சின்னனும் மைந்தனைவளர்க்கிறான்
என்றவர்கள்கொல்ல இந்தச்சமயத்தில்
இப்பெரியபட்டணத்தி லிருந்தோமேயானுக்கால்
தன்பிள்ளையென்று தானழைத்துக்கொன்றிடுவான்
மறுதேசம்போய் மங்கையேநாம்பிழைப்போம்
அப்படியேநல்லதென்று அன்பாயிருவருந்தான்
மைந்தனைத்தானெடுத்து மறுதேசம்போனார்கள்
காடுமலைதாண்டி கடுகிநடக்கவந்தார்
பொம்மணன்சீமைக்கு பொட்டெனவேவந்தார்கள்
யாதேன்றுசொல்லியழைப்பித்தார்பொம்மணனும்
எத்தவூரென்னுமி எங்கிருந்திங்குவந்தீர்
என்றதற்குமா திகனும் எந்திழையுஞ்சொல்லுகிறான்
காசியென்னும்பட்டணத்தை கடந்தவரலாற்றைக்கேள்
பஞ்சைகள்பிழைக்கபாதேசம்நாங்கள்வந்தோம்
வயிறுபிழைக்க மறுதேசம்நாங்கள்வந்தோம்
மா திகச்சின்னன் பொம்மணநாயக்கனிடத்திற்

சேவகத்திற் மர்தல்.

அந்தநல்லசேதி அறிந்தானேபொம்மணனும்
என்னிடத்திற்சேவகமா யிருப்பாயோமாதிகனே

அப்படியேநல்லதென்று அமர்த்தினன்போம்மன்னும்
சேவகஞ்செய்து சீருடனேதானிருந்தான்
சந்தோஷமாகத்தயவாயிருக்கையிலே
பிள்ளைக்குச்சிங்காரம். பிரியமுடன்பூட்டலுற்றான்
நெற்றிக்குச்சுட்டிகட்டி திழல்கண்ணாடியுங்கட்டி
காதிலேமந்திக்காய் கனமாகத்தோங்கலிட்டு
பச்சைக்கல்முருகு பவளத்தால்தாழ்வடமும்
காலிற்சிலம்பணிந்து கைக்குத்தங்கக்காப்புமிட்டு
பூரைமெல்லாம் பூட்டினான்மாதிகனும்
நாளொருமேனியுமாய் நலமாகத்தான்வளர்த்தான்
பத்துவயதானதின்மேல் பதினொலாம்வயதுதன்னில்
சரிகைசந்திரகாவி தலைப்பாகைகட்டியபின்
வண்ணக்கம்பிசோமன் வகையாயுடுத்தியங்கே
பட்டுக்கம்பிசோமன் பாங்காய்விரிந்துகட்டி
இடதுபுறந்தொங்கலிலே ஏமனுடஅட்சரமும்
வலதுபுறந்தொங்கலிலே வடமலையானட்சரமும்
பார்வதிகடாட்சத்தால் பரிவாகவுண்டாச்சு
பஞ்சவர்னப்பட்டாடை பாங்கானசாலுவையும்
முன்கையிற்சந்தணமும் முறுக்கிவிட்டமீசைகளும்
கஸ்தூரிப்போட்டுமிட்டுக் கனத்ததிருமார்பிலுமே
சந்தணமும்புனுகுந் தாராளமாய்ப்பூசி
இப்படியாய்த்தானே யிருந்துவருகையிலே

மதுரைவீரன்பாக்கிரமம்.

குச்சிவுருமலைக்கட்டிக் கூசாமல்லீரையனும்
சுச்சைவரித்துகட்டி கருங்கச்சைகங்குவிட்டு
காலில்மிதியடியுங் கையிலுண்டைவில்ப்பிடித்து
மந்திரவாளேடுத்து மதயானேபோலேழுந்து
எதிர்க்கத்தான்கண்டவரை எண்ணியேபாராமல்
கண்டமுனிராட்சதரைக் கண்டதுண்டமாக்கிடுவான்
காளிகதவடைக்க கண்டமுனிதேண்டனிட
வேட்டைகளாடுவதும் வேங்கைபுலிகுத்துவதும்
மாதிகன்சொற்கேளான் வனங்களிலேபோய்விடுவான்
கரடிபுலிசங்கம் காட்டானே தொல்கிறதும்

வேஷங்கள்மாறி வீட்டிலவருகிறது
 வருகிறதைக்கண்டு மாதாமனமகிழ்ந்து
 வந்ததோருவீரனுக்கு வரிசையுடன்னமிட்டு
 குத்துப்பருப்புமிட்டுக் கூசாமல்நெய்வார்த்து
 சுண்டக்கறிவகையுஞ் சுகிப்பானபோஜனமும்
 வாழைப்பழஞ்சர்க்கரையும் வகைவகையாய்த்தானமைக்
 சாப்பிட்டுக்கையலம்பித் தாம்பூலந்தான்றறித்து [க
 பள்ளியறையிற்புகுந்து பங்கானகட்டிலிலே
 பள்ளிகொண்டுவிசையனும் பண்பாயெழுந்திருந்து
 இப்படித்தானும் இருக்குமந்தவேளையிலே
 தொடடியன்மகள் ருதுவானயிடத்தில்
 மதுரைவீரன் காவலிருந்தது.

பட்டணத்தையாளும் பரிவானதொட்டியனும் (தான்
 பொம்மணநாயக்கன்மகள் பொம்மியம்மாளைன்பவள்
 புத்தியறிந்ததின்மேல் பூவைதனைபொம்மணனும்
 ஊருக்குமேற்கே ஒருநாழிதூரத்திலே
 பச்சைக்குடிசைகட்டிப் பண்பாயலங்கரித்து
 பொம்மியம்மாளைப் பொங்கமுடன்கூட்டிவந்து
 அந்தக்குடிசைதன்னில் அமர்ந்திருக்கச்செய்துவைத்து
 மாதிகச்சின்னனை வரவழைத்தானுடனே
 அல்லும்புலும் அலுபதுநாழிகையும்
 பட்சிபறவாமல் பகல்மோசம்வாராமல்
 காட்டானைசங்கம் கரடிபுலிவாராமல்
 கள்ளர்திருடர் கடுவிஷங்கள் தீண்டாமல்
 காற்றுமழைவந்ததென்று காவல்தப்பிப்போகாமல்
 இருட்டுக்கருக்கலென்று ஏமாந்திருக்காமல்
 முப்பதுநாளும் முழித்துக்கொண்டொனிருந்து
 பைங்கிளியாள் தன்னைப் பத்திரமாய்க்கார்த்திருப்பாய்
 காரும்பிள்ளாயென்று கட்டளையுமிட்டானும்
 நல்லதையாவென்று நலமுடனேமாதிகனும்
 மாதிகச்சின்னனும் மாளிகைக்குத்தான்வந்து
 குச்சுவுருமலைக்கட்டி கொடிவாளுக்கையேந்தி
 கச்சைவரிந்துகட்டிக் கட்டாரிகைப்பிடித்து
 அம்புவில் லுங்கையேந்தி ஆயுதங்கள் தாந்தரித்து

போம்மியம்மாள் காவலுக்கு போய்வாரேன் மாதிகன் நான்
 அல்லும்பகலும் அதுபதுநாழிகையும்
 காகமனுக்காமல் கருங்குருவிநாடாமல்
 பட்சிபறவாமல் பகல்மோசம்வாராமல்
 இப்படியாக இவன்கார்க்கும்நாளையிலே
 வருணபகவானும் வந்துகவிழ்ந்ததினால்
 ஈரேழுலகமெல்லாம் இருள்வந்துகூழ்ந்ததினால்
 வயதுசென்றமாதிகனும் மனதுநொந்துமெய்நடுங்கி
 போம்மியம்மாள் காவலுக்குப் போகக்கூடாமையினால்
 மனதிலேயெண்ணி மகனுடனேசொல்லவற்றான்
 வீசப்பன்தான்கேட்டு வெகுவாய்மனங்குளிர்ந்து
 இந்தயிருட்டிலேதான் எப்படி நீர்போவீரையா
 பிள்ளையென்றுநானிருக்க பெரியவர்நீர்போகலாமோ
 நான் மங்கையுடகாவலுக்கு மகிழ்ச்சியாய்போய்வாரேன்
 என்றுசொல்லித்தானும் எழுந்திருந்தான்வீரையனும்
 எழுந்திருந்துதான்போய்எண்ணமற்றகாளையவன்
 சலவைக்கல்மண்டபத்தில் சாமிபோலநின்றுகொண்டு
 சம்பங்கிஎண்ணையால் தலைமுழுகிமயிராற்றி
 கோதிமயிரைக் கோணுமல்சிக்கறுத்து
 செங்கமலக்கையாலே சீக்கிரமாய்த்தான்முடித்து
 சிவாசிவாவென்றே திருநீரணிந்துகொண்டு
 சந்தனங்கவஸ்தூரி தானணிந்தான்மார்பதனில்
 பஞ்சவர்ணப்பட்டாடை பாங்காயலங்கரித்து
 சிவந்தவுருமலை செண்டிகட்டும்பாவனையாய்
 மண்டியிக்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
 கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைசங்குவிட்டு
 முன்னின்றதொங்கலிலே மோககன்னிஅட்சரமாம்
 பின்னின்றதொங்கலிலே பீர்மாவின்அட்சரமாம்
 உள்ளேகபாயணிந்து உடம்பெல்லாம்அங்கிபூண்டு
 நெற்றிக்குச்சுக்கட்டிகட்டி நேர்விழிக்குமையெழுதி
 பாசிபந்துதாயித்தும் பாங்காகக்கையில்லக்கட்டி
 ஆபரணமெல்லாம் அலங்கரித்துத்தானுமப்போ
 எட்டுதுலாங்கத்தி இத்துடனேகேட்கமும் [த்து
 உண்டைவில்லுங்கைப்பிடித்து உடைவாளுந்தான்தரி
 பாக்குடனேவெற்றிலையும் பண்பாகத்தான்வாங்கி

மாதிகச்சின்னனான வந்துகண்டேயந்தோம்
 பொம்மியம்மாள்காவலுக்கு போகவிடைதாருமையா
 அப்படியேபோய் நீ அனுதினமும்காவல்செய்வாய்
 என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏத்தமுள்ளவிரையனும்
 நடந்தான்காண்தென்மதுரை நாலுதிக்குந்தான்திர
 சிங்காரத்தோப்பைச் சீக்கிரமாய்த்தான்பார்க்க
 அலங்காரத்தோப்பில் அச்சமற்றுத்தான்சேர்ந்தான்
 பைங்கிளியாள்தன்குடிசை பக்கமேபோய்ச்சேர்ந்தான்
 அந்தேரவேளையிலே ஆரணங்குபொம்மியம்மாள் [அ
 குடிசைவிட்டுவெளியில்வந்து கொப்பெனவேதான்பார்த்
 தென்மதுரைநிற்கிறதை தேன்மொழியுங்கண்டானே
 நிற்கிறதைக்கண்டு நெடுநேரமெய்மறந்து
 ஆரோதெரியாது அர்த்தராத்திரிவேளைதன்னில்
 மாதிகனல்லயிவன் மாற்றாறுய்க்காணுதென்று
 ஆரடாநிற்கிறவன் அஞ்சாமற்சொல்லிடுவாய்
 ஆரோவெனச்சொல்லி அஞ்சாதேமங்கையே நீ
 மாதிகச்சின்னன்பெற்ற மைந்தன்தானானென்றான்
 நல்லதென்றுசொல்லி நடந்தாள்குடிசைக்குள்
 பைங்கிளியாள்போய் படலெடுத்துச்சாற்றியபின்
 கட்டிலின்மீதிருந்து கட்டில்கள்சொல்லுகிறாள்
 பத்திரமாதீயும் படுத்திரடாவென்றுசொன்னாள்
 மதுவீரன் பொம்மியம்மாளிடஞ் சேருதல்.

மதுரையன்தான்கேட்டு வகையுடனே பேசலுற்றான்
 போட்டதொருகட்டிலில் போய்ப்படுத்தாய்பெண்ணை நீ
 ஒண்டியொருவனுமாய்உட்கார்ந்திருப்பேனோ
 மங்கையரேநானும் மழையில்நனைகிறது
 ஆண்பாவம்பொல்லாது அதட்டினுஸ்தோஷமடி
 இருட்டில்லொருவனுமர் யிருப்பேனோபெண்ணரசே
 குடிசைக்குள்வரவழைத்தால் கோடிதர்மமுன்னுக்கு
 இவ்வார்த்தைகேட்டிருந்த ஏத்திழையுங்கடிகின்றாள்
 சக்கிலியப்பயலுக்குத் தலைப்புமுருஆடுது
 எகுத்தாளம்பேசி எடுத்துரைக்கவந்தாயடா
 காவல்செய்வந்தாயோ கற்பழிக்கவந்தாயோ
 என்னபினத்துகிறாய்எழுந்திருந்துபோடா நீ

கூவென்றால் கேட்டு கோடிபடைவந்துவிடும்
 உந்தனையும் வெட்டி உயிர்க்கழுவில் போட்டிவார
 பையலென்ற போதே பதைக்குதடியென்மனது
 தலைவெட்டிப்போனாலும் சக்கிலிநான்விடுவதில்லை
 உந்தனையும் விட்டெந்த னுயிர்தானும் போகாது
 ஈரத்தில் நின்றால் என்னுடம்புக்காகாது
 எந்தனுடநீயும் இசைவாகத்தான்கூடி
 குடிசைக்குள்ளையழைத்து கூடினாலுந்தனுக்கு
 கோடித்ருமமுண்டு கோதையே நம்படிநீ
 சக்கிலியனானவந் தனஞ்சயனானவன் டி
 கன்னியேகொஞ்சநாளில் காட்டுகிறேன் சவுரியத்தை
 இந்நோவேனைதனி லிருவருமேகைகோர்த்து
 பேசியிருப்பமடி பெண்மயிலேமங்கையகே
 காமன்கணையார் களையாய் வருகுதடி
 மதனன்கணையால் மயக்கம்வருகுதடி
 பஞ்சணைமெத்தையின்மேல் பக்கத்திடங்கொடுத்து
 இருவரும் பேசி யிருப்பமடியெண்ணாசே
 பேசியிருந்தேமானால் பேதையரே நீதானும்
 சந்தனங்கஸ்தூரி தான்பூசிவாழ்ந்திருப்பாய்
 பால்பழமுஞ்சற்கரையும் பசியாமலுண்டிருப்பாய்
 வேற்றிலையும் பாக்கும் விதவிதமாய்த் தானாகவாய்
 ஏதேதுகேட்டாலும் எடுத்துவந்துதான் தருவேன்
 மங்கையே நான்கேட்டிறது உன்மனது முருகலைபோ
 கல்லங்கரையும்டி கடலும் இருகுமடி
 உன்வடிவுக்கேற்ற உத்தமனும் நான் தாண்டி
 ஏதுக்குமஞ்சாதே இளமயிலேபெண்ணணங்கே
 இப்படியாக யின்பமுடன்கேட்கையிலே
 பேடைமயில்போல பெண்ணணங்குகேட்டிருந்து
 பெண்ணுதுமெண்ணி யேங்கியமுகவற்றூள்
 ஈஸ்வரனையென் தலையில் என்னயெழுதிவிட்டாய்
 கன்னிகழியாமல் கல்பாணஞ்செய்யாமல்
 சக்கிலியன்கற்பழிக்கத் தலையிலேழுதினையோ
 என்று சொல்லிக்கன்னியரு மேங்கியமுகம்வாடி
 முத்துபோல்கண்ணீரை முகமெல்லாஞ்சோரவிட்டாள்
 பவளம்போல்கண்ணீரைப் பக்கமெல்லாஞ்சோரவிட்டாள்

அமுதுமுகம்வாடி அவளிநுக்குங்குடிசைக்குள்
மண்டியிட்டுத்தா னுழைந்து மடிமேலுட்காரவைத்து
மங்கையின் றன்கண்ணிரை மன்னவனுந்தான் துடைத்து
ஏந்திழையேயுந்தனுக்கு என்னவிசாரமடி
ஆரென்றிருக்கிராய் அருங்கிளியேபெண்மயிலே
காசிராசன்செற்ற கருத்துள்ளவீரனடி
மகிமைதெரியாமல் மயங்குறய்பெண்மயிலே
என்றந்தமன்னவனு மெடுத்தாரைக்கவப்பே பாது
மங்கையரும்பார்த்து மனமுங்குளிர்ந்தாளாம்
தெளிந்துமுகமலர்ந்து தேன்மொழியாளப்போது
கண்குளிரப்பார்த்து கண்ணிகையுமேதுசொல்வாள்
முன்னமுகம்பின்னமுகம் மூவுலகிற்கிட்டாது
மார்பழகைக்கண்டால் மயங்குவார்கோடிபெண்கள்
உருமாலின்கட்டமுகம் உத்திராட்சந்தன்னமுகம்
பாரித்தோளமுகம் பங்கயப்பூங்கையமுகம்
வட்டநுதலமுகம் வாய்ந்தமைப்பொட்டமுகம்
இவ்வழிகெல்லாம்பொம்மி யெடுத்தாரைக்கவீர துரை
சந்தனங்கஸ்தூரி தானணிந்தான்மங்கையற்கு
புனுகுஜவ்வாது பொங்கமுடன்பூசலுற்றான்
மல்லிகைப்பூசண்பகப்பூ வரிசையாய்த்தான்தரித்தார்
உத்தரியந்தானெடுத்து உத்தமீமல்தான்தரித்தான்
மங்கையருமப்போது மனமகிழ்ந்தாகட்டிலின்மேல்
என்னைவலதழிக்க எத்தனைநாள்காத்திருந்தாய்
ம்காதேவாருளினால் மண்பிடித்தவேளையிலே
மன்னவனேயெந்தனுக்கு வளர்ந்திரோபூமிதனில்
என்றுசொல்விதானகைத்து இசைவாகக்கன்னிகையும்
அடைக்காயும்வெற்றிலையும் அன்பாகமுன்புவைத்தாள்
பாக்கிலேயுந்தானருந்திப் பரிவாய் மனமகிழ்ந்து
ஆனந்ததங்கொண்டு அன்பாயிருவர்களும்
பண்பாய்ச்சிலவசனம் பகர்த்து அகமதனில்
இருக்கும்விஷயமெல்லாம் ஏராளமாயுரைத்து
ஒருவற்கொருவர் உற்சாகக்கொண்டு அந்நாள்
கந்தருடன்வள்ளியம்மை கனிவாயிருந்ததுபோல்
பார்வதியுமீஸ்வா னும்பட்சமுற்றுவாழ்ந்ததுபோல்
மதுரைமகாவீரன் மங்கைபொம்மியாளுடனே

இருந்துமகிழ்ந்தான் ஏற்கையுடனென்னோம்
புருஷனெதெய்வமென்று பொற்கொடியும்தானினைந்து
தென்மதுரைவீரனுக்கு தெண்டனிட்டுநிற்கையிலே
மன்னவனுமப்போது மங்கையரைத்தானெடுத்து
காலில்விழுந்த காரணத்தைக்கேட்கலுற்றான்
பெண்ணாசிவாய்திறந்து பிரியமுடன்சொல்லுகிறான்
மானிடவர்தானோ மகாதேவர்நீர்தானோ
எவ்வுலகராஜாவோ ஈஸ்வரனாத்தன்மகனோ
ஆர்பெற்றகண்மணியோ அரிவையர்க்குகுறுமென்றான்
மாதிகன்விட்டில்வந்த வகைதனைசொல்லுமென்றான்
தாய்தகப்பன்பேருந் தனஞ்சயனேசொல்லுமென்றான்
மதுரையான்வந்தவகை மங்கையரேசொல்லுகிறேன்
கைலாசநாதர் கிருபாகடாட்சமதால்
காசிமகாராசனுக்கு கண்மணியாய்தான்பிறந்தேன்
மாயுடன்பிறந்தேனென்று வனத்திலேபோட்டுவிட்டார்
வனத்திலிருந்தஎன்னை மாதகியெடுத்துவந்தாள்
சக்கிலியன்விட்டில் வளர்ந்தேண்டிதையலரே
என்றுசொன்னசொற்கேட் டிரிதாய்மனமகிழ்ந்தான்
பொழுதுவிடிந்ததுகாண் போய்ப்பிழையுமன்னவனே
நானைப்பொழுதிலுன் நாகரீகம்பேசுகிறேன்
இப்படித்தா னுமிருக்குமந்தவேளையிலே
கங்குல்விடிந்துக் கதிரோ னும்வந்துதித்தான்
தேன்மொழியாள்குடிசைவிட்டு சீக்கிரமாய்வெளியில்வந்
கிழக்குமுகமாயிருக்குங் கேணியிடம்போயதனிற் (து
கால்கைமுகஞ்சுத்திசெய்து கனிவாயுங்கொப்பளித்து
சிவசிவாவென்றே திருநீறுதானணிந்து
அரசாபென்றுசொல்லி ஐயனைத்தான்றொழுது
கோதைமயிலணையான் குடிசைக்குள்தா னுழைந்தான்
மதுரைவீரன் தானும் மாதிகன்விட்டுபோனான்
மாதிகனுமோடிவந்து மைந்தனைத்தான்றழுவி
இன்னோமென்னசெய்தாய் எத்தனதுகண்மணியே
மழையில்நனைந்ததினால் மறந்துநான் துங்கிவிட்டேன்
தல்லதென்றுகூட்டிப்போய் நலமுள்ளமாதிகனும்
மங்கையரேபெண்ணை மைந்தனுக்குஅன்னமிடு
மாதாமனமகிழ்ந்து வாழையிலேதான்விரித்து
சம்பாஅரிசி சமைத்தசாதம்படைத்து

தயிரெடுத்துவார்த்து தயவாய்ப்புசியுமென்றான்
வற்றல்வடகம் வகையுடனேயுருகாய்
கூட்டியமுதுண்டான் குணமுள்ளவீரனுமே
உண்டுபசியாறி உத்தமனும் கீற்றிருந்தான்
கங்குல்வாழமுன்னே கதிரோலும்போய்மறைந்தான்
இன்றையக்காவலுக்கு என்மகனேபோய் வருவாய்
நல்லதென்றுவியைனும் நடந்தானேயப்போது
மதுரைவீரன் பொம்மியம்மாளுக்குத் தாலிதரித்தல்
பொன்னுபரணமெல்லாம் பூட்டியலங்கரித்து
ஆயுதமெலாமெடுத்து அரிவாளுங்கைப்பிடித்து
பார்த்தபேர்மோகிக்கப் பஞ்சவர்ணப்பொட்டுமிட்டு
மங்கைக்குத்தான் தரிக்க மங்கிலியங்கைக்கொண்டு
நாடிக்குடிசைகளை நடந்தானேவீரையனும்
மங்கைக்குடிசைதனில் மன்னவனும்வந்து நின்றான்
காரிகையுமப்போது கண்டுமனமகிழ்ந்தான்
ஆனலும்பெண்ணரசே அன்பாகச்சொல்லுகிறேன்
மங்கிலியங்கட்டாமல் மாதேயுனையணைந்தேன்
மங்கிலியஞ்சூட்ட மகிழ்ச்சியாய்வந்தேனடி
இந்தச்சொற்கேட்டு ஏந்தியையாளப்போது
கழுத்திலேமங்கிலியங் கண்டாரேயாமானால்
அம்மான்மார்கூடி யறுத்திடுவார்சந்துசந்தாய்
என்தகப்பன்தானும் இருதுண்டாய்சிசிடுவார்
இப்படியாக ஏந்தியையுஞ்சொல்முடித்தான்
ஏதுக்குமஞ்சாதே யிளங்கொடியேபெண்மயிலே
ஆதிசிவன்பர்மா ஆயனுடன்பார்வதியும்
முப்பத்துமூக்கோடி முனிவர்களுந்தேவர்களும்
அரண்திருமகனும் ஆனைமுகப்பிள்ளையரும்
எல்லோரும்பார்த்திருக்க இந்தச்சிறுதாலிதனை
மஞ்சள்சரட்டில் வகைவகையாய்தான்கோர்த்து
சாணமெடுத்துவந்து சதுராகத்தான்மெழுகி
பிள்ளையார்தன்னை பண்புடனேதானிருத்தி
அறுகுபிடுங்கிவந்து அன்பாய்வினாகற்கு
புஷ்பங்கள் தூவியல்லோர் போற்றியிகத்துதித்து
பாதத்தின்முன்பாகப் பாங்கானதாலிதன்னை
வைத்துஇருபேரும் வணங்கியேதெண்டனிட்டு
சரம்பிரணித்துபம் சதுராகத்தான்கொடுத்து

தேவர்களப்போது சிறப்பாகப்பார்ந்திருந்தார்
அந்தநல்லவேளையிலே ஆண்சிங் ஸ்ரீரையனும்
சரட்டுடனேதாலிதண்ணைச் சாங்கமாய்த்தானெடுத்து
தேவர்களைநோக்கி தேண்டனிட்டுவீரையனும்
சிவசிவாவென்றுசொல்லித் தீருமங்கிலியந்தன்னை
தோகைநல்லாள் தன்கழுத்தில் சூட்டினுனப்போது
அந்நேரந்தேவர்களு மலங்காரமாகவேதான்
பூமாரிதானும் பொழிந்தார்களக்கணமே
ஆணிமுத்துவீரையனும் ஆரணங்குபொம்மியரும்
திட்டமுடனேழுந்து தீர்க்கமுடந்தேவர்களை
அடிபணிந்துதேண்டனிட்டு அன்பாகநின்றார்கள்
ஆசீர்வாதம்செய்து யாவரும்பரமளித்தார்
பொன்னுலகவாசலிலே போனார்கள்தேவரெல்லாம்
ஆணிமுத்துவீரையனை ஆரிழையாள் தன்பார்ந்து
ஆதிசிவன்கர்த்தா அமர்ந்தசபைதானறிய
மங்கிலியந்தானறித்த மைத்துனரேவாருமென்று
கட்டிலிலிருவருமாய் கைகோர்த்துத்தானிருந்து
சிரித்துவிளையாடி தேன்மொழியுந்தானிருந்தார்
அன்பாய்விளையாடி ஆவலெல்லாந்தீர்த்தார்கள்
திராதஆசையெல்லாம் தீர்த்துஇருவருமாய்
வாருங்கள்மைத்துனரே வார்த்தையொன்றுகேளுமென்
முப்பதுநாளும் முடிந்ததுகாண்நாளையுடன் (சூள்
நாளையிக்குடிசை நலமாகத்தான்பிடுங்கி
மாளிகைக்குத்தானழைக்க வருவார்கானென்தகப்பன்
உன்னைவிட்டுநான்பிரிந்து உகந்துமிருப்பேனோ
இருவருமாய்க்கட்டி யினிதாய்விளையாட
என்றைக்குத்தானமையு மேந்தளேசொல்லுமென்றார்
நாளைக்கிழமைக்கு நான்வருவேனென்றுசொன்னான்
நாளைப்பொழுதில் நலமாகக்காண்பீர்காண்
அப்பாலேயென்னை யார்பார்க்கப்போகிறார்கள்
என்னைத்தவிர எவளுனக்குமாகாதோ
தேசத்தில்தேருருபெண் சிக்காதோமன்னவனை
மண்டலத்தில்நான்தானோ மற்றொருபெண்கிட்டாதோ
என்குறிஞ்சிக்கோட்டைக்கு ளிதமாகவந்தீரென்றால்
கோட்டைக்குறிக்காரர் கொத்தளத்துச்சேவகரும்

மன்னவரேயுந்தனுக்கு வழிவிடத்தான் போற்றோ
 பத்துத்தலைவாசலுக்குப் பத்துலட்சங்கோடிமன்னர்
 தொட்டியர்கள்காவல் துடுக்காயிருக்குமங்கே
 வந்தாலு ப்ம்மை வலுமையுள்ள தொட்டியர்கள்
 கள்ளனென்றுபிடித்துக் கைகாலவாங்கிடுவார்
 உயிர்க்கழுவிப்போட்டு உன்தலையைவெட்டிவைப்பார்
 இந்தப்படிக்காவல் ஏத்தமுள்ளதொட்டியர்கள்
 பொல்லாதவண்டன் போக்கிரிகாணென்தகப்பன்
 இப்படியெல்லாமிகழ்ச்சியாய்ச்சொன்னெனென்று
 மன்னவனே நீர்தானும் மனவருத்தங்கொள்ளாதே
 நடக்கும்வழிவகைகள் நானறிந்துசொன்னென்காண்
 என்னையும்மறவாமல் ஈடேற்றவே னுமென்றான்
 புண்ணியனேயும்மைவிட்டுப் பொருத்தேனாறநாழி
 என்றுசொல்லிப்பொம்மியரும் ஏங்கிமுகம்வாடி
 என்னையும்விட்டு நீ ரிருப்பீரோபூமியிலே
 மன்னவரேயும்மைவிட்டு மண்மேலிருக்கேனென்று
 கண்ணீரும்விட்டமுது கலங்கினுள்பொம்மியரும்
 அதுகண்டுவீரையனுமழவேண்டாம்பெண்ணையென்று
 கண்ணீரைத்துடைத்து காவலனுமேதுசொல்வான்
 உன்னைநான்கொண்டு ஊர்வழியேபோவனடி
 இருவரும்போப்பிழைப்போம் ஏகமுள்ளபெண்ணரசே
 தேறுதலைச்சொல்லி தென்னவனுந்தானடந்தான்
 அந்தநல்லவேளையிலே ஆனதொருமாதிகனும்
 மைந்தனைத்தான்பார்த்துமாதிகனுமப்போது
 முப்பதுநாளும் முடிந்ததுஇன்றையுடன்
 ஆகையினுலிப்போது ஆனதொருபொம்மியற்கு
 காலுக்கிசைந்ததொரு கனத்தமிதியடியும்
 மைந்தனையுன்கையால் வளமாகச்செய்வதற்கு
 மிதியடிக்கானதொரு வேணதொருரத்தினங்கள்
 தங்கத்தால்சரிகைகளுந் தனிவயிரமுத்துகளுந்
 பொம்மணநாயக்கர் புதல்விக்குவேனுமென்று
 மிதியடியைத்தைக்க விரைவாகயென்கையில்
 தந்தார்காணரத்தினத்தை தயவாகநீயெடுத்து
 வாருகள்மேலே வகையாய்த்தானமைத்து
 திட்டமுடன்கட்டி சீராகவையுமைந்தா

அந்தச் சொற்கேட்டு ஆணிமுத்துவீரையனும்
சந்தோஷங்கொண்டு தானொழுந்தன்னேரம்
குட்டியாட்டுத்தோலை கொற்றவனுந்தானெடுத்து
அட்டைக்குவளமான அட்டையுந்தான்சேர்த்து
அதற்கேற்றமெல்வாறு அடைவாகத்தானுந்து
ஒருநாழிகைக்குள்ளே யுச்சிதமாய்மீதியடியும்
கட்டியங்கேதானெடுத்து காரணனும்ப்போது
தகப்பன் தனையழைத்து தான்கொடுத்தான்வீரனுமே
பார்த்துமனமகிழ்ந்து பாலகனைக்கொண்டாடி
மாதிகனும்வாங்கி மனமகிழ்ந்துவைத்திருந்தான்
பொம்மியம்மானை வீட்டிற்கழைத்துக்கொள்ளல்

முப்பதுநாளும் முடிந்ததுகாணப்போது
பொழுதுவிடிந்தபின்பு பொம்மணநாய்க்கனுமே
பொம்மியம்மாளுக்குப் பொருந்திச்சடங்குசெய்ய
கட்டத்துடனே குடிசைக்குத்தான்வந்து
குடிசைபிடுங்கிக் கொளுத்திவிட்டபிற்பாடு
பொம்மியம்மாள் தன்னை பொங்கமுடன் நீராடி
கூரையுடுத்திகோர்வைப்பணிபூட்டி
கொப்பிட்டுவாளியிட்டு குந்தாப்பொன்வோலையிட்டு
கருங்குருவிவாலதுபோல் கண்ணிற்குமையெழுதி
நெற்றியிற்றிலகமதை நேராகத்தானுமிட்டு
உட்கழுத்துத்தாலி யுயர்த்தியுள்ளகல்லிழைத்து
கட்டுவர்க்கத்தன்னாலே கழுத்தில்சரமணிந்து
மோகனமாலை முத்தாபரணமின்ன
மார்பில்பதக்கம் வகையுடனேதானணிந்து
கடகஞ்சரிபவளம் கைவளையல்தானணிந்து
பத்துவிரலுக்கும் பசும்பொன்னுல்காலாழி
இடுப்பிலொட்டியாணம் இசைவாகத்தான்பூட்டி
காலாழிபீலாழி கணத்தசிலம்பணிந்து
பாடகம்தண்டை பாதசாம்பூட்டி
வங்கிதலைசாமான் வயிரத்தால்மார்பதக்கம்
பூரைமெல்லாம் பூட்டியலங்கரித்தார்
அந்தநல்லவேளையிலே யானதொருமாதிகனும்
மீதியடியைத்தானெடுத்து விரைவாகக்கொண்டுவந்தார்

அந்தநல்லபொம்மணனும் அன்பாகமிதியடியை
 பொம்மியம்மாளுக்கு புகழ்ச்சிய யத்தான்கொடுத்தான்
 மிதியடியைத்தானெடுத்து விரைவாகக்கொண்டெவந்தான்
 மதுரைவேலையென்று மனங்குவிர்த்தாளப்போது
 நாட்டியத்துச்சக்கிலியர் துருசாகக்கொம்புத
 தப்பட்டைமேளம் தவில்முரசுதான்முழங்க
 ஒருதுமேல்நகரா எட்டுத்திசையதிர
 புல்லாங்குழலுதப் பேரிகையடித் துவா
 நாகசுரமேளம் நாட்டியங்களாடிவர
 பதினெட்டுமேளம் பாங்குடனேவாசித்து
 வெடிசத்தமெங்கும் வேண்படியதிர
 கட்டியாகளெச்சரிக்க கைட்டியாடிவர
 வாராளாம்பொம்மியம்மாள் வர்னமணிமாளிகைக்கு
 ஆலாத்திகற்றும்பெண்கள் அன்னம்போல்நடந்துவா
 பொம்மியம்மாள் தனக்குப் பொருந்திதிருஷ்டிகழிக்க
 முத்தாலேஆலாத்தி மூவாயிரங்கோடி
 மாணிக்கஆலாத்தி வகைவகையாய்த்தானெடுத்து
 திருஷ்டிகழித்தார்கள் திங்கெல்லாம்விட்டோட
 கட்டியங்கூறக் கவிரிபணிவீச
 மங்கைநல்லாள்பொம்மி மாளிகையினுட்புகுந்தான்
 அந்தேரவேளையிலே யானதொருபொம்மணனும்
 தையநல்லாளுக்குச் சடங்குசெய்யவேணுமென்று
 வேதப்பிராமணரை விதியுடனேதானழைத்து
 நல்லதினந்தானுவென்று நன்றாகப்பாருமென்றார்
 சித்திரைமாதஞ் சிறந்தசங்கரதனத்தில்
 நல்லவேளையென்று நாலுபக்கங்கால்தாட்டி
 சந்தனக்கையால் சதுர்முகக்கால்தாட்டி
 பத்தரைமாற்றுப் பசும்பொன்விரைபரப்பி
 செண்பகப்பூவருடயால் சிறக்கவேமாலைகட்டி
 மெல்லிநல்லாள் தானிருக்கமேல்கட்டுத்தொங்கலிட்டி
 பச்சைக்கிளியும் பசும்பொன்கலசமிட்டு
 தூணுக்குத் தூணு தூங்காவினக்கெறிய
 குத்துவிளக்கெறிய குடவிளக்குநின்றெறிய
 தப்பட்டைமேளம் தவில்முரசுதான்முழங்க
 ஏக்காளமூத எங்குங்குகிடென

பாணையப்பட்டி லுள்ள பரிசுனங்கனத்தனையும்
துரைகள் துரைமார்கள் துரைராஜமன்னவரும்
மங்கிலியப்பண்கள் மங்கையர்க்குட்டமுடன்
வந்தவுறன்முறைக்கு வரிசையாய்பொம்மணனும்
மாணிக்கமணவனரயில் மங்கைதனைகட்டிவந்து
வச்சிரக்கால்முக்காலி வரிசையாய்தான்போட்டு
பொம்மியரைக்கொண்டுவந்து பொங்கமுடனிருத்தி
சாஸ்திரஞ்ஞ்சொன்னபடி சதுராகத்தான்முடித்து
அன்னையம்பொம்மிதனை யரண்மனைகொண்டுவந்து
வந்தவுறன்முறைக்கு வரிசையாய்பொம்மணனும்
சந்தனக்கலச தூரி தான்பூசியெல்லோர்க்கும்
பரிவுடனேதானும் பாக்கிலேபுந்தான்கொடுத்தான்

விருந்திடல்

விருந்தங்களித்தார்கள் விகசிதமாய்தொட்டியற்கு
ஆயிரங்கலசம்பாவரிசி அன்பாகதான்வடித்து
பதின்கலப்பருப்பு பாங்குடனேதான்சமைத்து
வாழக்காய்பொரியல்வழுதலங்காய்புளிசமயல்
பச்சடியிற்றுலுவகை பார்க்கும்புந்தான்சமைத்து
மோர்க்குழம்புஆமவடை முருங்கப்பூகட்டமுது
கீரையில்பத்துவிதம் கிரமமாய்தான்சமைத்து
பலவகைபதார்த்தங்கள் பண்பாகதான்சமைத்து
அதிரசம்பேணி அதிகமாகச்செய்து
போளிககியம் பொங்கமுடன்செய்து
லட்டுசிலேப்பி லட்சணமாகசமைத்து
காராசேஷுபுந்தி கனத்தகற்கண்டுனே
சர்க்கரையினுல்பதுமை சாங்கமுடன் தான்செய்து
வடையப்பளமும் வகைவகையாய்த்தான்செய்து
இட்டலிதோசை யினிப்புள்ளகாரமுடன்
அன்பாகத்தான்செய்து அளவில்பலகாரமுடன்
வாழைப்பலாக்கனியும்வண்மையுள்ளமாங்கனியும்
தேனுடனேசற்கரையும் தெவிட்டவேதான்போட்டு
புத்துருக்குநெய்யும் பொங்கமுடன் தான்வார்த்து
பால்விட்டபாயாசமும் புத்துவிதம்தான்செய்து
இத்துடனேகூட ஏற்றகரிவகைகள்
வேண்படிசெய்து விதவிதமாய்த்தான்சமைத்து

பந்திபறிமாரி பாங்குகவிசாரித்து
உறன்முறையோரெல்லாரும் உண்டுபெயாரி
கைகாலம்பிக் கனிவாயைக்கொப்பளித்து
வந்துவுட்கார்ந்தார்கள் வண்மையுள்ளபந்தலிலே
சந்தணமும்புட்மழுந் தயவாயழங்கரித்து
அடைக்காயும்வெற்றிலையும் அன்பாகவேயளித்தார்
வால்மிளகுஎலக்காய் வண்மையுள்ளசாதிக்காய்
ஜாதிபத்திரிகரம்புடனே சம்பிரமாய்த்தான்கொடுத்து
அருகிலிருந்து அனைவரையும்பூசித்தார்
இப்படியவர்க ளிருக்குமந்தவேளையிலே
மாதிகச்சின்னானும் வண்மையுள்ளவீரனுமே
சாதங்கரிவாங்கத் தான்வாரானனேரம்
பொம்மணநாயக்கரும் பொறுமையுடனேபார்த்து
ஆரடிதாசிகளே அன்னம்படையுமென்றார்
படையுமென்றசத்தம் பைங்கிளியாள் தான்கேட்டு
ஆரேன்றுசொல்லி அலண்டுபெழுந்திருந்தாள்
தாதியரும்போது சக்கிலியனென்றுசொன்னார்
சாதங்கரியுடனே தட்டில்பரிமாறி
கொண்டுவாவென்று கூறலுற்றாள்போது
தாதியரும்முன்னடக்க தையலருங்கூடவந்து
மாதிகர்க்குப்பெண்ணரசி வாரியமுதிட்டாள்
மதுரை நல்லவீரயனை மங்கையருந்தான்பார்த்தாள்
நல்லதென்றுசொல்லி நலமாயெழுந்திருத்தான்
தகப்பனுடன்கூடத் தன்மனைக்குப்பேய்ச்சேர்ந்து
நடுராத்திரிவீரையனும் நல்லணங்கைதானினைந்து
மைந்தனென்றுவளர்த்த மாதிகற்குங்கூடமல்
பதினைந்துநாளிகையில் பள்ளியரையைவிட்டு
சாவாபாணமெலாந் தானணிந்தனாப்போது
மாரிகையைவிட்டு வாருன்காணவலுடன்
பொம்மிமேலாசைகொண்டு புறப்பட்டான்வீரனுமே
கொள்ளைகொண்டவீரனுமே கோட்டைக்குமுன்வந்து
அனுமார்லகுவெடுத்து அதிரக்குதித்தான்காண்
பத்துக்கட்டுவாசலையும் பாங்காகத்தான்கடந்து
பொம்மியற்குகாவலாய் பொம்மணனுமப்போது
தலைவாசல்முன்னே சப்டமஞ்சக்கட்டிலின்மேல்

உருவினகத்தியுட னுறங்கினுன்பொம்மண னும்
இத்தனைகட்டுதிட்ட மிருந்துநம்மையென் னசெய்வான்
என்றுசொல்லித்தான்சிரித்து ஏற்றமுள்ளவீரைய னும்
நாயைப்போல்வடிவெடுத்து இரப்பிலேபோய் நுழைந்தா
மெள்ள நுழைந்துபோய் மெல்லியரைத்தானேழுப்ப ன்
தேன்மொழியாள்பொம்மி திடுக்கென்றெழுந்திருந்து
கணவரைக்கண்டவுடன்கண்ணியரும்பூரித்தான்
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
இருவருந்தாந்தழுவி யிருந்தார்கள்பஞ்சணையில்
தேன்மதுரைவீரையனைத் தேன்மொழியுந்தான்பார்த்து
அங்குக்கேகாவல் ஆனதொருசேவகரும்
தொட்டியர்களுக்காவல் துடுக்கர்தங்காவலங்கே
மாளிகைவாசலிலே மன்னனொமென்தகப்பன்
உருவினகத்தியுடன் உன்மாமன்தானிருக்க
கோட்டைதலைவாசல் கொத்தலமுந்தான்கடந்து
இந்தநல்லகாவலிலே எப்படி நீர்வந்தீரென்றாள்
கேளடிபெண்மயிலே கிரீடிக்கிறதற்காக
ஏந்திழையேயுன்னைவிட்டுஇருக்கேனரைநாழி
அரண்மனையில்நீயிருந்து அவ்விடத்தில்தானிருந்தால்
ஏகாந்தமெங்கயடி யிருவருக்கும்பெண்ணரசே
ஆகையினாலே ஆரணங்கேயுனைநினைத்து
கட்டுடன்காவல் கடத்துவந்தேனென்சமர்த்தால்
மதுரைவீரனும் பொம்மியம்மாளும

திருச்சினுப்பள்ளிக்குப் புறப்படல்

வாரும்டிபெண்ணே வையகத்திற்போய்ப்பிழைப்போம்
தெற்கேயொருகோட்டை திருச்சினுப்பள்ளியென்று
இருக்குதடிபெண்மயிலே இருவரும்போவோமென்றான்
நல்லதென்றுசொல்லி நலமுள்ளமங்கையரும்
மாணிக்கபெட்டியை வகையுடனே தான் திறந்து
சிலவுக்கோராயிரம்பொன் சீக்கிரமாய்த்தானெடுத்து
ஒற்றைககால்குடாரம் உத்தமனுந்தானெடுத்து
அத்தனையுந்தானெடுத்து ஆரணங்குமன்னவ னும்
போகவே னுமென்றுசெல்லி புறப்பட்டாரிருவருமாய்
கதவைத்திறந்தவுடன் கன்னிகையுங்கூறாயரும்

மாளிகையைவிட்டுதலை வாசலிலேவந்துநின்று
 திறந்தகதவை சேரவேதான்முடி
 காளிதனையழைத்துக் காவலிருக்கச்செய்து
 தாப்பாளும்பூட்டும் தப்பாமல்பூட்டிவிட்டு
 என்றுசொல்லிமதுரை யிதமாகநீரெடுத்து
 மந்திரித்துப்போட்டு மன்னவனுமப்போது
 பொம்மணனேறும் புரவிதாயழைத்து
 தங்கக்கடிவாளந்தாராளமாய்ப்பூட்டி
 பத்தரைமாற்றுப் பசும்பொன்னுலச்சினிகட்டி
 கூடாரத்தைமடித்து குதிரையின்மேல்போட்டு
 பட்டாபெரியகத்தி பாங்குடனேதானெடுத்து
 பொன்புரவிமேலே பொம்மியரைத்துக்கிவைத்து
 கடிவாளங்கைப்பிடித்துக் காரணனுமேறலுற்றான்
 கோட்டைகடந்து கொள்ளைகொண்டான்மதுரையனும்
 கொல்லிமலைகடந்து கோனேரியாறுவிட்டு
 ஆழர்வழியாக ஆற்றில்வந்துதானிரங்கி
 நாட்டினுண்கூடாம் நட்டாற்றில்மதுரையனும்
 பலகாரஞ்சாப்பிட்டு பள்ளிகொண்டாரிருவருமாய்
 ஏகாந்தம்பேசி யிருக்குமந்தவேளையிலே
 பொழுதுவிடிந்தது பொம்மணனுமப்போது
 பட்டத்துபுரவியையும் பட்டத்துக்கத்தியையும்
 காணாதினுலே கலக்கமுற்று அந்நேரம்
 பொம்மியம்மாளைப்புகழ்ச்சியாய்கூப்பிட்டு
 பேசவில்லையென்று பேர்த்தெரிந்தானக்கதவை
 பார்த்துமகளில்லையென்று பதரிவிழுந்தான்காண்
 பொம்மியரைக்காணமென்று புலம்பிவெளியில்வந்து
 வேதியர்சொன்னதெல்லாம் மெய்யாய்சுதென்று
 பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்களைத்தனையும்
 திக்குத்திசைகளெல்லாந் தேடித்திரிகையிலே
 மாதிகச்சின்னனும் மகனையுங்காணாமென்று
 எதிராகவந்தான்காண் எண்ணமற்றசக்கிலியன்
 எல்லோரும்பார்க்க எடுத்துரைத்தானன்னோம்
 மாதிகன்மகனும் மங்கையரைக்கொண்டுசென்றான்
 என்றுசொல்லிநாயக்கருக் கெடுத்துரைத்தானன்னோம்

மதுரைவீரனும் பொய்யிழைமாளும் திருச்செருப்பள்ளிகுடிப் பிரப்பட்டல்

மதுரைவீரன்மேல் பொம்மணன்
படையெடுத்தல்.

சேனைகளைக்கூட்டி திரளாகப்போவதற்கு
பதினாயிரம்வெடிகாரர் பாங்குடனேகூட்டமிட்டார்
வளைதடிசக்கரங்கள் வகையுள்ளார் ணுவங்கள்
சேனைகளெல்லாந் திரளாகத்தான்கூட்டி
அந்தநல்லவேளையிலே ஆனதொருபொம்மணனும்
வாகுவளையமும் வளதடிசக்கரமும்
எறியம்புநெறியம்புயீட்டியுங்கைப்பிடித்து
பஞ்சகல்யாணிப்புரவி பாங்காகக்கொண்டுவந்தார்
பொம்மணநாயக்கன் புரவிதனிலேறி
தலையாரிமுன்போகத் தனிப்பரியும்பின் துடர்ந்து
சேனைவருவதினில் செந்தூள் பறக்குதங்கே
தப்பட்டைகொம்பு தவில்முரசுதான்முழங்க
யானையின்மேல்பெரிகையதீர்ந்துமுழங்கிவர
வழியிலெதிராக வருவோரைக்கேட்கலுற்றார்
ஒற்றைக்குதிரை ஒருபெண் ணுமாண்பிள்ளையை
கண்மரோதம்பியசே கண்மணியே யிவ்வயில்
(அப்போது) ஆயர்குலத்தோன் ஆடுமேய்ப்போனேதுரை
வாருமையாசுவாமி வந்தவகைசொல்லுகிறேன் [பான்
கருங்கால்வழியாக கண்டேனொருகுதிரை
குதிரையின்மேலேயொரு கோதையரும்மன்னவனும்
இவர்களிருபேரும் இதமாகப்போகிறார்கள்
அந்தநல்லசேதிகளை அடைவாகத்தான்கேட்டு
பொம்மணனுமப்போது போகிறுன்வேகமுடன்
கருந்தாளுஞ்செந்தாளுங் கலந்துபறக்குதப்போ
காவேறியாற்றில் கண்டானேகூடாரம்
அதிலிறங்கிச்சேனை அலைகொட்டிருக்கிறதை
கூடாரத்திலிருந்த கோதையரும்வெளியில்வந்து
வடக்கிமுகம்பார்த்தான் வருகின்றசேனையைத்தான்
அலறியேபோய்விழுந்தான் ஆணிமுத்துவிரையன்மேல்
என்னடிபெண்ணேயென்று எழுந்துவெளியில்வந்து
பார்த்தான்வடக்குமுகம் பாந்துவருஞ்சேனைதன்னை
கூடாரத்தின்மேல் கொள்ளைகொள்ளையென்றுசொல்லி

வந்துநிறைந்தார்கள் வந்தசேனையத்தனையும்
பதினாயிரம்பேர்கள் பாங்குடனே அம்புதொட்டு
கூவியதுபோல் கொடியம்புதான் ஞெடுத்து
வெட்டவே னுமென்று வீரையன்மேல்வாரார்கள்
மதுரைவீரன் சண்டைக்குப் போகுதல்

—:~:—

கண்மெந்தவீரையனுங் கடுங்கோபந்தானாகி
மீசைதுடிக்குதப்போ வெகு கோபங்கொள்ளுதப்போ
வறினாங்குதிரையின்மேல் எடுத்தான்பெரியகத்தி
மன்னவனேயுங்கள் மாமனொருத்தனையும்
வெட்டாமல்விட்டுவிட வே னுமென்று தெண்டனிட்டா
பைங்கிளியேபெண்மயிலே படுகளத்திலுப்பாரி [ள்
உண்டாயித்தேசத்தி லுண்மையைச் சொல்லவந்தாய்
என்று சொல்லி மதுரைய னும் எதிராளிசேனையிலே
யானைத்திரளதனில் யாளிவந்துபாய்ந்ததுபோல்
சேனைத்தலத்தில் சிறுவேங்கைபாய்ந்ததுபோல்
வந்துவளைத்தானும் மட்டற்றசேனைகளை
சேனைகளெல்லாந் திரளாகவொடியங்கே
மாண்மெடிகிறது மன்னனதுசேனையெல்லாம்
முன்வீச்சுக்காயிரம்பேர் முனைவீச்சுக்காயிரம்பேர்
இறந்துமடியிதப்போ எண்ணிறந்தசேனையெல்லாம்
பொம்மியால்நம்முயிர்தான் போகுதென்று சொல்லுவார்
என்று புலம்பி இறந்துமடியுதப்போ [கள்
புஷ்பமாவ்வந்து பொழியுதுகாணுண்டவன்
தொடர்ந்துபோய்வீரன் துடுக்கர்படையெயெல்லாம்
துண்டுதுண்டாகத் துணித்தாராமப்போது
சாகிப்சலாமென்று தான்விழுந்தார்கோடிபடை
திரிசிராப்பள்ளி தேசத்தையாளுகின்ற
விஜயரங்கசொக்கலிங்க வேந்தனதுராணுகளும்
கோட்டைகதவடைத்து கொத்தளத்தின்மேலிருந்து
வேடிக்கைபார்க்கிறார்கள் வேந்தன்படைத்தளமும்
சேனை தளங்களெல்லாந் சேதமாய்ப்போச்சுதென்று
மனதுகலங்கியப்போ மன்னவனுமேது சொல்வான்
சக்கிலியன் தானுமிப்போ தலையறுத்தான்சேனைகளை
கூட்டப்படைகளெல்லாம் கொன்றுகருவறுத்தான்

நாம்போய்விழுந்து நறுக்குவோம்சக்கிலியை
 என்று நினைத்து ஏற்றமுள்ளபொம்மணனும்
 புரவிதனிலேறிப் புறப்பட்டானப்போது
 எதிர்கொண்டுவந்த எண்ணமற்றமாமனைத்தான்
 பார்த்தங்கேபற்கடித்து பதறிப்போய்த்தான்விழுந்து
 மாமனென்றுபாராமல் வாளாலேவீசிவிட்டான்
 மாமன்விழுந்தபின்பு மதுரைமகாமுனியும்
 தொட்டியப்பயல்களைத்தான் தூரத்திக்கருவறுத்தான்
 கத்திபரிசையெல்லாம் காவேரியிற்றானலம்பி
 கொள்ளைசொண்டவீரையனுங் கூடாந்தானோக்கி
 குலுங்கநடைநடந்து குஞ்சிரிப்புக்கொண்டுவந்து
 ஆடித்தாரைக்கார்க்கும் ஆணிமுத்துவீரையனும்
 வர்னமணிக்கூடாரம் வந்திருக்கும்வேளையிலே
 ஏந்திழையுமப்போது எந்தகப்பனெங்கேயென்றான்
 உந்தகப்பன்தானும் ஒக்கமடிந்தாண்டி
 என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏற்றமுள்ளபொம்மியரும்
 அலரியேபோய்விழுந்தான் ஆனதொருபடுகளத்தில்
 பொம்மணன்மேல்விழுந்து புலம்பியழுகலுற்றான்
 என்னுலேஉங்களுயிர் எமலோகம்சேர்ந்துதா
 பாவிமகளர்லே படுகளத்தில்மடிந்தீரோ
 என்னைவிட்டுநீங்கள் இருந்தரசுசெய்யாமல்
 சேனைதளத்துடனே சிக்கிரமாய் ற்றில்வந்து
 மடிந்தீரோமன்னார்களே மகாசேனையத்தையும்
 என்றுபுலம்பி ஏங்கியழுகலுற்றான்
 மங்கையரைத்தானெடுத்துமார்புடனே தானனைத்து
 அழுகிறதைத்தானமர்த்தி அன்னோம்வீரையனும்
 திருச்சினுப்பள்ளியிற்போய் சிக்கிரமாய்கட்டைகொண்டு
 சந்தனக்கட்டையின்மேல் சதுராயெடுத்துவைத்து
 நீர்க்கடனுந்நீர்க்கடனும் நீதியுள்ளமாமனுக்கு
 வரிசையுடனேமுடித்து வளமயிலும்வீரனுந்தான்
 காவேரிதீர்த்தத்தில் கனமாகத்தான்குளித்து
 மங்கையரும்வீரையனும் வந்தார்கள்கூடாரம்
 சாதங்கறிவகைகள் சமைத்தாரேயன்னேரம்
 படைத்தசாதத்தை பரிவாகவீரனுண்டான்
 உபயித்தியைப்பார்த்துப் பரிபாரும்பெண்ணையென்றான்

உண்டுபெரியாறி உத்தமியாள் பொம்மியரும்
 இருவருங்கூடி ஏகாந்தமாயிருந்து
 பாக்கிலைதாமருந்திப் பரிந்துவிடையாடி
 என்னடி பொம்மியேநாம் இங்கிருக்கக்காரணமென்
 கூடார்ந்தான்பிடுங்கி கோட்டைக்குச்சேர்வோமென்று
 பொம்மியரும்வீரனுந்தான் புரவிதனில்பேரி
 திருச்சினுப்பள்ளிக்குச் சீக்கிரமாய்போகையிலே
 மதுரைவீரன் விஜயரங்கனிடத்தில் சம்பளத்து
 க்குபோயிருத்தல்

கோட்டைத்தலைவாசல் குறிகாரர்தாமரீத்து
 எந்தவூரென்று இதமாகத்தான்கேட்டார்
 வடக்கேயிருந்து வருகிறோமென்றுசொல்லி
 சேவகமில்லாமல் செம்மையாய் இங்குவந்தோம்
 நல்லதென்றுசொல்லி ராஜர்க்கரிக்கையிட
 விஜயரங்கசொக்கலிங்க வேந்தனதுகேட்டு
 வந்ததொருசேவகனை வாசல்தடையில்லாமல்
 கூட்டி யிங்கேவாருமென்று கொப்பனவெயுரைத்தார்
 வீரனதைக்கேட்டு விருப்பமுடனேநடந்தான்
 பொம்மியர்க்குத்தான்விடுதி பொங்கமுடனேயமர்த்தி
 விடுதியில்விட்டு வேந்தனிடத்தான் போனான்
 கண்டுதுரையாஜாவுங் காரணனைப்பார்த்து
 வாருங்களென்றுசொல்லி வசையுடனிறுத்தி
 எந்தவூரெங்குவந்தீர் எது விஷயஞ்சொல்லுமென்றார்
 வடதிசையில் நானிருந்து வந்தேனையாவுங்களண்டை
 ஆனதொருசேவகத்தை யடைவாகத்தந்திரானால்
 அரண்மனைவாசலிலே அசையாமற்கார்த்திருப்பேன்
 என்றுசென்னவீரனுக்கு ஏத்தமுள்ளாசாவும்
 என்னகாண்சம்பளம் இயம்புமென்றுதான்கேட்க
 திங்களுக்கோராயம்பொன் திறமாகத்தரவேணும்
 நல்லதென்றுசொல்லி நாய்க்கறுஞ்சம்மதித்து
 ஆயிரஞ்சேவகற்கு அணித்தலைவகையிரு
 உச்சிதமான உடுப்புகள் தான்கொடுத்து
 இந்தப்படிவீர னிருக்குமந்தவேளையிலே
 யானையின்மேலேறி அலங்கஞ்சற்றிவருகிறதும்

குதிறையின்மேலேறி கோட்டைசுற்றிவருகிறதும்
 ஆருமறியாமல் அரண்மனைக்குப்போகிறதும்
 வேடங்கார் பூண்டு வீதிசுற்றிவருகிறதும்
 ஸ்ரீரங்கநாதரைச் சேவித்துவருகிறதும்
 வேட்டைகளாடி விடுதிவந்துசேர்கிறதும்
 இப்படியாக யிருக்குமந்தவேளையிலே
 விஜயரங்கசொக்கலிங்க வேந்தன் துரைராஜர்மெச்சும்
 தேசக்குறிகாரர் தேசகிருஷ்ணப்பனுந்தான்
 பிள்ளைகளில்லையென்று பெருந்தவசுதானிருக்க
 மாயனருளாலே வந்துதித்தாள்மங்கையரும்
 புத்திரிபிறந்தவுடன் பூரித்துத்தானிருந்து
 வேறொண்மனையை விசித்திரமாய்க்கட்டிவைத்து
 மங்கையத்த அரண்மனையில் மகிழ்வாகத்தானிருந்தான்
 அரண்மனைக்குமுன்பாக ஆணிமுத்துவீரனுந்தான்
 வருகிறபோது மருந்துபொடிவாசனையும்
 வீசுவதைக்கண்டு வேலணையக்கண்ணுளும்
 ஆரென்றுசொல்லி அவளொட்டித்தான்பார்த்தாள்
 கன்னியிளமயிலைக் கண்டவுடன்வீரனுமே
 ஆகட்டுமென்றுசொல்லி அத்தடியேதானடந்தான்
 கண்டாளேவீரன்றனைகளிப்புடனேசொக்கியவள்
 மோகித்திருந்து முத்தையன்மேலிச்சைகொண்டு
 அன்னம்விரும்பாமல் அடைக்காயருந்தாமல்
 எண்ணங்கொண்டேமிகவும் ஏங்கியவனிருக்க
 பொம்மியருமப்போது போசனங்கள்தான்படைக்க
 சாப்பிட்டிளைப்பாறித்தனி சிங்கமதுரையனும்
 நஞ்சுதின்றுநஞ்சறுக்கும் நடுச்சாமவேளையிலே
 பகற்காலந்தான்பார்த்த பாவையரைத்தானினைத்து
 படுக்கையைவிட்டேழுந்து பாவையரண்மனைக்கு
 ஆசாவாசல் அரண்மனைவாசல்கடந்து
 ஏறிமதில்கடந்து யேந்திழையிடத்தில்வந்து
 ஏராகவீரனுந்தான் இசைவாகநிற்கையிலே
 நாயக்கர்மகள்தானும் நல்லநித்திரைசெய்கையிலே
 மதுரைவீரனணிந்த வாடையவள்மேல்வீச
 யள்ளிகொண்டுதானிருக்கும் பைங்கிளியாள்தான்பார்த்து

இந்தப்பொழிவசனை யே நகாணென்று சொல்லி
காலையில்கண்ட காரணனும்வந்தானே
யாரென்று சொல்லியறிந்துவாவே னுமென்று
பஞ்சனைமெத்தைவிட்டு பசங்கினியுந்தானேமுந்து
மாணிக்கப்பொற்கதவை மங்கையரும்போய்த்திறந்து
பார்க்குமளவில் பராக்கிரமவீரன் நிற்க
கண்டுமனககிழந்து கன்னிகையுமப்போது
மணவாளன் நிற்கிறதை மங்கையவள்பார்த்து
மயங்கியேதான்விழுந்தாள் மன்னவனுமப்போது
மாணிக்கக்கையாலே மங்கையரைத்தானெடுத்து
கச்சைப்புறமையெடுத்து கன்னியற்குத்தானுமிட
சோகந்தெளிந்து தோகையருங்கூறலுற்றாள்
வாருங்கள்ராஜாவே வார்த்தைசொல்லக்கேளுமினி
என்றுசொல்லித்தானு மேந்திழையாளருகில்வந்து
கட்டியனைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டான்
அடைக்காயும்வெற்றிலையும் அன்புடனேதாமருந்தி
சிரித்துவிளையாடித் தேன்மொழியைத்தான்சேர்ந்து
திராத ஆவலெல்லாம் தீர்த்தானபிற்பாடு
மங்கையரும்போது மகிழ்ச்சியுடன் தானேமுந்து
வீரையர்க்குத்தானும் வேண்டுமென்றபலகாரம்
அதிரசமுத்தேன்குழலும் ஆனககிவடையும்
திவுச்சரக்குத் தேசத்துசாராயம் [வைத்தாள்
அத்தனையுங்கொண்டுவந்து ஆண்டவர்க்குமுன்ன
இத்தனைநேரம் இளைப்புடனே நீரிருந்தீர்
பசியாறுமென்றுசொல்லி பையங்கினியுந்தான்கூற
தேன்மதுரைதானுஞ் சிக்கிரமாய்தான்பசிக்க
அடைக்காயும் வெற்றிலையும் அன்புடனேதாமருந்தி
வாருமடி பெண்ணே வார்த்தைசொல்லக்கேளுமினி
என்றுசொல்லிமதுரை ஏந்திழையக்கேட்கலுற்றார்
பெண்மயிலேநானும் போகிறேனான்மனைக்கி
என்றுசொல்ல்தானும் எழுந்துநின்றாப்போது
மன்னன்முகம்நோக்கி மங்கையரும்போது
எப்போவருவாய்நீ எனக்கறியக்கூறுமென்றாள்
மாதமொருதினந்தான் மங்கையரே நான்வருவேன்
என்றுசொல்லவீரையனும் ஏந்திழையுக்கேட்கலுற்றான்

பொன்மயிலே நானும் பொகிறெனரண்மனைக்கு
 என் னுச் சொல்லிதானும் எழுந் துதிந் றுரப்போது
 மன்னன் முகம்நோக்கி மங்கையருமேணிவாய்
 எப்போதுவருவீர் காணென்று சொல்லிக்கேட்கலுற்றான்
 மாதமொருதினத்தான் மங்கைகே நான்வருவேன்
 என்று சொல்லியாயனும் இதமாய் வெளியில்வந்து
 சுத்தநாலேயேறி துஞ்சாய்குதித்திரங்கி
 ஆறிமுத்துவீரயனும் அசைந்துநடைநடந்து
 வருகிறுன்பொம்மியோட மாணிக்கமாளிகைக்கு
 வீரையன் தானு விடுதிவந்துசேர்ந்தாலும்
 பொம்மியருங்கண்டு பொங்கியேகோபங்கொண்டு
 இத்தேரம்மட்டும் எங் போய்வந்தீர்காண்
 முறையும்வீரசையில்லை மூர்க்கமுள்ளமன்னவனே
 பெண்குகளைக்கண்டால் பேய்போல்பறக்கிறீர்காண்
 பாதகநோநானிதற்கோ பற்றிவந்தேனுன்பிறகே
 என்று சொல்லிபொம்மி எடுத்தெறிந்துபேசியபின்
 ஏங்கிமுகம்வாடி எண்ணியமுகலுற்றான்
 தண்ணி வெறிக்காச தனஞ்சயறுந்தானுமப்போ
 இத்தனைச்சலிப்பேண்டி ஏந்தழையேபொம்மியென்று
 வாரியெடுத்து மார்போடதானனைத்து
 உன்னை விட்டுநானு மொருவர்பார்த்ததில்லை
 பைந்தளியேயென்று பரவசிவமாய்ச்சொல்லியபின்
 மனமுந்தெளிந்தப்போ மங்கையருந்தாமெழுந்து
 சாதங்கரிவகைகள் தயவாகத்தான்படைந்தான்
 சாப்பிட்டிளைப்பாறி தக்கோலந்தானாருநதி
 சிறுத்தலிளைப்பாடி சீராகத்தானிருந்தார்
 விஜயரங்கசொக்கலிங்க வேந்தன்மகாராஜாவின்
 கட்டளைப்படிக்குதிர்தம் காத்திருக்கும்வேளையிலே
 மன்னர்துணைராஜனுக்கு மதுரையிலேதானிருந்து
 வெள்ளித்தடிக்காரர் வீரனுவுத்தரங்கள்
 துஞ்சாகதானெடுத்துத் தூதுவர்கலப்பாது
 ஆசாவாசல்வந்து அடவுடனேகைதொழுது
 உத்தரவைத்தான்கொடுத்தார் உத்தமனுந்தான்வாங்கி
 வந்ததொருவுத்தரத்தை வாசித்தபாருமென்றார்
 மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்

வைகைநதியும் வற்றாதபொய்கைகளும்
 சொக்கரிடசந்திதியும் சொர்னமணிக்கோபுரமும்
 மீனாட்சிசந்திதியும் வெண்முத்தால் கோபுரமும்
 புஷ்பவனமும் பொந்தாம்பரைக்குளமும்
 இப்படியாயிருக்கும் எண்ணமற்றாச்சியத்தில்
 தன்னாக நாட்டுத் தனிகாட்டுக்கள்ளரெல்லாம்
 நீட்டினுள்ளகள்ளரெல்லாம் நலமாகக் கூட்டமிட்டு
 அழகர்தன்கோவிலுக்கு யானோருவர் போனாலும்
 கண்டவிடமெல்லாம் கள்ளர் உபத்திரத்தால்
 உழவுநடவுமில்லை உபத்திரவந்தன்னாலே
 கொல்லரிடமுடிப்பு கொடுக்கப்பயமாச்சு
 இப்படியாகக்கள்ளர் இடக்குகள் செய்கிறார்கள்
 என்று சொல்லிநாயக்க ரெழுதிவிட்டாருத்திரத்தை
 விஜயரங்கசொக்கலிங்க வேந்தனுந்தான்கேட்டு
 சபையிலுள்ளபேரையெல்லாந் தானாய் முகம்பார்த்து
 ஆர்போகிறேனே யடைவுடனே கேட்டதற்கு
 அப்படிக்கொத்தகள்ளர் அஞ்சாதநாட்டாரை
 வெட்டிக்கருவறுத்து விருதுபெற்றுவாரதற்கு
 ஒருவராசாகாது உள்ளபடிசொல்லுகிறோம்
 ஆயிரம்பொன்சேர்வை யானதோருவீரையனும்
 சேனைதலங்கூட்டித் தெற்கேயனுப்பிவைத்தால்
 கள்ளர்பற்றுநாட்டையெல்லாங் கடுகவேதானறுத்து
 சீக்கிரமாய்த்தானவருவான் தெள்ளுமணிவீரையனும்
 என்று சொல்லிவல்லோரும் இதமாயுரைக்கலுற்றார்
 அந்தநல்லசேதி யடைவுடனே தான்கேட்டு
 விஜயரங்கசொக்கலிங்க வேந்தன் துரையாஜாவும்
 வீரயனைத்தானழைத்து வெகுமதிதானகொடுத்து
 ஐயாயிரம்சேனைதளம் அடைவுடனே தான்கூட்டி
 தந்தார்சிவிகை தான்கொடுத்தார்வீரையற்கு
 வெள்ளைக்குடையும் வெண்சாமரமுடனே
 பதினெட்டுமேளவாத்தியம் பாங்குடனே தான்கொடுத்து
 பஞ்சவர்ணடால்விருது பட்டாவுந்தான்கொடுத்தார்
 அடைக்காயும்வெற்றிலையும் மன்பாகத்தான்கொடுத்து
 போய்வாருமென்று சொல்லி போற்றிவிடைகொடுத்து
 அனுக்கிரகம்பெற்றுக்கொண்டு ஆணிமீத்துவீரையனு

ஏறினார் சிவிகையின் மேல் எண்ணமற்ற சேனையுடன்
 வெள்ளைக்குடைபிடிக்க வெண்சாமரம் வீச
 பெர்ம்மியாண்மனைக்குப் பொங்கமுடன் வாறார்காண்
 கண்ணியரும் பார்த்துக் களிப்பெய்துகொண்டாடி
 என்று மடையாத வெக்களிப்புத்தானடைந்து
 பூரித்து பொம்மியரும் பொங்கமுடன் வீற்றிருந்தான்
 ஆணிமுத்துவீரையனும் ஆரண்மனையில் வந்திருந்தான்
 இப்படியாக யிருக்கின்ற வேளையிலே
 விஜயாங்கசொக்கலிங்க வேந்தன் துரைராசனுந்தான்
 உக்கிராணந்தான் திறந்து உத்தமனார் விரையற்கு
 சேனை தளத்திற்குஞ் செல்லுமென்ற திரவியமும்
 முத்துக்கடுக்கனென்றும் மோகனமாலையொன்றும்
 சாலுவைகள் ரெண்டு தார்வேந்தன் தானெடுத்து
 கொல்லர்கையிலே கொடுத்து குணமுள்ள வீரனிடம்
 கொண்டிவந்த கொல்லர் கொடுத்தார்க் கண்ணவிரையற்கு
 விரையனுமப்போது வெகுவாய்மளங்குளிர்ந்து
 கொல்லரையனுப்பிவிட்டுக் குணமுள்ளவிரையனும்
 கணக்கரைத்தானழைத்து கடுகவுரைக்கலுற்றார் [மூர்
 சேனை தளத்துக்கெல்லாஞ் செலவுக்குத்தான்கொடென்
 ஐந்துலகும்பொன்னெடுத்து அவர்கையிலே கொடுத்து
 கணக்கெழுதிவாருமென்று காரணனுமந்தேரம்
 சம்பங்கியெண்ணைகொண்டு தலைமுழுகி மயிராற்றி
 செங்கமலக்கையாலே சீக்கிரமாய்த்தான் முடித்து
 சிவாசிவாவென்று சொல்லித் திருநீறுதா னுமிட்டு
 புனுகுஜவ்வாது புண்ணியனும் மேல்பூசி
 கண்டவர்கள் தான் மகிழ் கஸ்தூரிப்போட்டுமிட்டு
 போசனமண்டபத்தே போய்ப்புகுந்தான் வீரையனும்
 சாதங்கரிவரையுந் தான்படைத்தான் பொம்மியரும்
 சாப்பிட்டினைப்பாரி சரசமுற்றவீரையனும்
 அடைக்காயும் வெற்றிலையு மன்பாகத்தானருந்தி
 வாருமடிபெண்ணை வார்த்தை சொல்லக்கேளுமென்றார்
 மதுரையிற்கள்ளர்வந்து வழியிடக்குபண்ணுகிறார்
 என்று சொல்லி நாய்க்கரிதமுடனேயழைத்து
 போய்வாருமென்று போற்றிவிடைகொடுத்தார்
 ஆகையினாலே ஆரணங்கே நீதானும்

பயணமதாகிப் புறப்படுநீபைங்கினியே
 என்று சொல்லிவீயை யனும் எழுந்திருந் துயந்தேரம்
 பொம்மியருங்குடப் பொறுமையுடன் போகலுற்றான்
 சதுரங்கசேனையெனுந் தளங்களனைவோரும்
 பயணமதாகப் பார்மீ தில்முழக்கமிட்டார்
 பல்லக்கின்மேலே பைங்கினியுந்தானேற
 ஏறினார்குதிரையின்மேல் எடுத்தார்பெரியகத்தி
 படைக்குநல்லபார்த்தனைப்போல் பரந்தாராந்தேன்மது
 மதுரை திசைநோக்கி மங்கம்மாள்சாலவழி [ரை
 ஆனையின்மேல்பெரிகையதிரமுளங்கிவர
 குதிரையின்மேல்டங்கா கூடமுழங்கிவர
 தம்பட்டங்கொம்பு தவில்முரசுதான்முழங்க
 பஞ்சவர்ணடால்விருது பக்கமெல்லாஞ்சூழ்ந்துவர
 புண்ணியனார்வீரயற்குப் பூச்சுக்கர்க்குடைநிழற்ற
 இருபுறமும்வெண்சாமரம் பின்பமுடன்வீசிவர
 கட்டியங்கள்கூறக் கவிவாணர்பாடிவர
 நடந்தகாண்தென் திசையில் நாலுதிக்குந்தானதிர
 சேனைவருகிறதும் செந்தூள்பறக்கிறதும்
 காடுமலைகடந்து கரியதொருரோலைவிட்டு
 சில்லென்றநாடுவிட்டுச் செடிமலையுந்தான்கடந்து
 மணப்பாவைவழிநனிலே வந்தடித்தார்கடாரம்
 கடாரந்தானடித்து கோட்டைசலாதிவிட்டு
 வீரையனும்வந்து விடுதியிற்றங்கினபின்
 பொம்மியரும்வீரையனும் பொங்கமுடன்தானிருந்தார்
 தேசத்திலுள்ள திரள்மன்னர்த்தீனையும்
 பாளையக்காரர் படைமன்னர்வீரருமாய்
 வீரையனைக்காண வெருமதியுந்தானெடுத்து
 வந்துமேகண்டு வணங்கியேத்தண்டனிட்டு
 ஆரென்றுசொல்லி அன்பாகத்தான்கேட்டார்
 பாளையக்காரனென்று பாங்குடனேசொல்லையிலே
 எங்குவந்திரென்று இதமுடனேதான்கேட்க
 கள்ளருபத்திரங்கள் கனமாயிருக்குதென்று
 அஞ்சாதிருங்கனென்று ஆதரவுசொல்லையிலே
 பாளையங்களெல்லாம் பசியாயிறங்கினபின்
 மணப்பாரைசுப்பையனு மங்கபதிநாயக்கரும்

77071

0-86 PV.M

விரையனைவந்துகண்டு வேந்தர்களுமப்போது
 ஆணிமுத்துவிரையற்கு ஆனதொருராணுவுக்கும்
 அரிசிபருப்புடனே ஆனபதார்த்தங்களுடன்
 விரையற்கும்பொம்மியற்கும் விருந்துசமைத்தார்கள்
 பொம்மியருமதுரையனும் பொங்கமுடன்தான்புசித்து
 சாப்பிட்டினைப்பாரித் தாபபூலந்தாமருந்த
 பள்ளிகொண்டாரிருவருமாய்ப் பாங்கானமெத்தையிலே
 கங்குல்விடிந்தவுடன் கதிரோனும்வந்துதித்தான்
 பயணமென்றுசொல்லிப் பாரசின்னமூசலுற்றார்
 தென்றிசையதோக்கிச் சீக்கிரமாய்வருகையிலே
 வேகமாய்வருகிறது விரையன்சேனையென்று
 தோராதலக்கையனுந் தும்பிக்கைபூச்சியனும்
 இரண்டுதுரைமாரும் ஏற்றமுள்ளரானுவுடன்
 மாம்பூண்டுஞ்சாலையிலே வந்துயெதிரேநின்று
 கைகுவித்துதெண்டனிட்டு கட்டளைக்குத்தானிருந்தார்
 விரையனும்ப்போ விரைவாகத்தானழைத்தார்
 ஏங்குயிறங்கலா மென்றுசொல்லித்தானழைத்தார்
 அடியேன்கணங்க ளறிந்தமட்டுஞ்சொல்லுகிறோம்
 துவரங்குறிச்சிக்குத் துருசாகப்போய்ச்சேர்ந்தால்
 தண்ணீர்செளக்கியமுஞ் சாலைநல்லதோப்புகளும்
 பேட்டைநல்லசாவடியும் பெரியகடைத்தெருவும்
 ஊருக்குமேற்கே உயர்ந்தகிராமமுண்டு
 பாளையந்தானிறங்கப்பதிவானஇடமுமுண்டு
 என்றுசொல்லியப்போது ஏற்றமுடன் தானுரைத்தார்
 நல்லதென்றுசொல்லி நடந்தான்காணவிரையனும்
 பாளையப்பட்டார் பாதைகொண்டுகாட்டலுற்றார்
 சேனைப்படைத்தளமும் தீர்க்கமுள்ளவிரையனும்
 துவரங்குறிச்சிக்குத் துருசாகப்போய்ச்சேர்ந்தார்
 ஊருக்குமேற்கே வுயர்ந்திருக்குமேட்டின்மேல்
 அனுமந்தகூடாரம் அடைவாகத்தானடித்தார்
 கோட்டைசலாதிவிட்டு கொள்ளைகொண்டவிரையனும்
 விடுதியில்தாமப்போ விருப்பாகத்தானிருந்தார்
 அந்தநல்லவேளையிலே ஆனதொருலக்கையனும்
 தும்பிக்கைபூச்சியனுந் துரிதமுடன்விரையற்கு
 விதவிதமாய்உலுப்பைகள் விபரமாய்உலுப்பலுற்றார்

நெய்குடமுந்தயிர்க்குடமும் நேரான்பாற்குடமும்
 ஆட்டுக்கிடாக்களு மடைவானபன்றிகளும்
 கோழியுடன்காய்கறியும் கொள்ளைகொண்டவிரையற்கு
 அத்தனையுமாள்பேரி லன்பாயெடுப்பித்து
 எடுத்தங்கேசென்றிவற்றை எதிராகத்தான்வைத்து
 இலக்கையனும்பூச்சியனும் இசைவாகக்கைதொழுதார்
 கூடவேகைதொழுது குணமுள்ளவிரையனும்
 வாருமென்றுசொல்லி வரிசையுடனேயழைத்து
 இருவர்துரைமக்களுக்கு மின்பமொடுவிரையனும்
 ஆளுக்கோர்சாலுவை அன்பாய்பரிசளித்தே
 இனிதாயுபசரித்து இருங்கொன்றுவார்த்தைசொல்லி
 அகக்குளிர்ந்துதுரைமக்க ளமைதியுடனங்கிருந்து
 விரையற்கும்பொம்மியற்கும் மேலானவிருந்துசெய்ய
 சம்பாவரிசிகொண்டு சமைத்தார்கள்காய்கறிகள்
 ஆட்டுக்கதிரும் ஆனபலகாரமுடன்
 அளவிலாக்கறிகள் அதிககவையாய்ச்சமைத்தே
 பாவையற்கும்விரையனுக்கும் படைத்தார்களன்னம்பல
 உண்டுபசியாறி உட்கார்ந்தினைப்பாறி
 தாம்பூலந்தான்தரித்துச் சயனித்தார்பூவனைமேல்
 பூச்சையனும்லக்கையனும் பொழுதுவிடியும்டும்
 கண்ணையிமைகாப்பதுபோற்காத்திருந்தார்கடிதாக
 அன்பர்வினைபோல் அலகவிருடகூட்டம்
 பச்சையிலைமேற்பரிதியும்வந்துதித்தான்
 தூக்கமொழித்துத் திடுக்கென்றெழுந்திருந்து
 தந்தந்துதக்கித் தடாகத்தில்நீராடி
 சிவாசிவாவென்று திருநீறுக்காப்புமிட்டு
 வண்டத்துலுக்கரைப்போல் வடிவுள்ளபாகைகட்டி
 அங்கிநிசாந்தொட்டு அடைவுடனேகச்சைகட்டி
 பதினெட்டுஆயுதமும் பாங்குடனேதான்பிடித்து
 கூடாரந்தான்பிடுங்கி கொள்ளைகொண்டவீரனுமே
 ஏறினார்வாசியின்மே லெடுத்தார்பெருங்குடையை
 பயணம்புறப்பட்டார் பரிவாகத்தன்னோடு
 ஊதினார்சின்னம் உலகமெல்லாந்தானதிர
 வீரன்தன்சேனை விரைவாய்வருகுதுகான்
 நத்தத்துலிங்கையனும் நாழிகையிற்றுகேட்டு

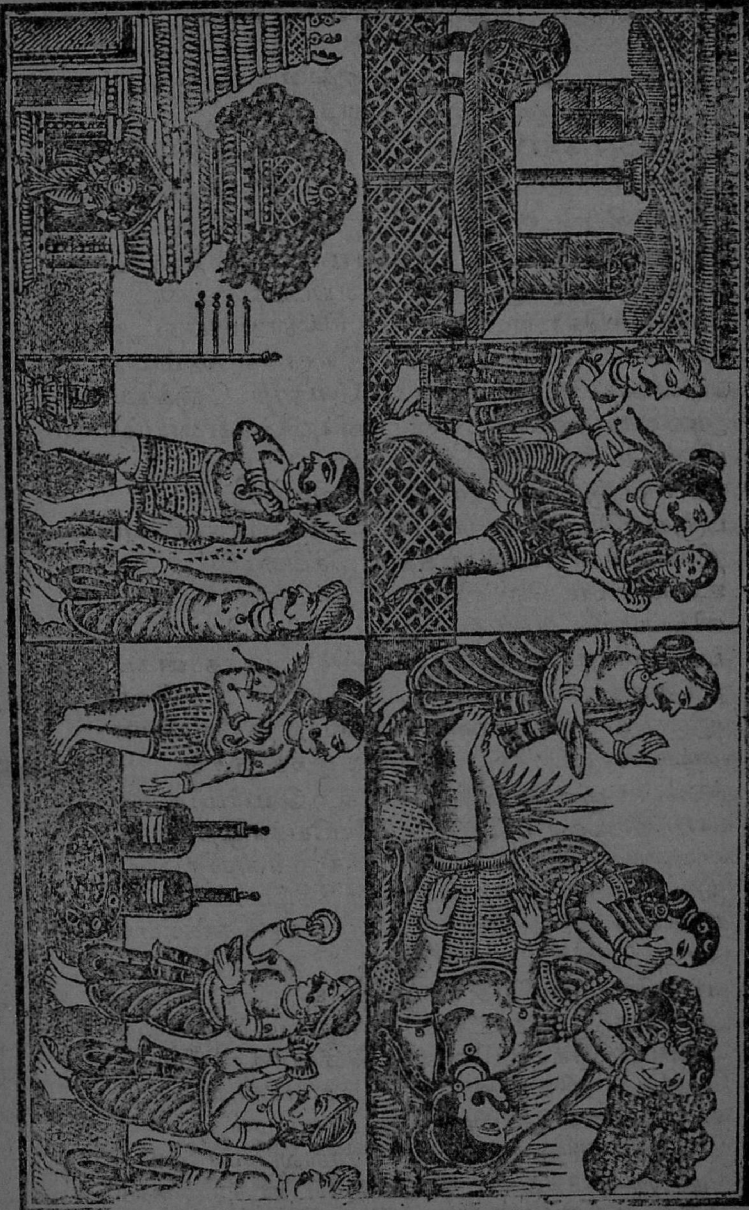
விடுமெழுதி விருப்பமுடன் கோலமிட்டு
 தோணங்கட்டி சுபலோகந்தானுமிட்டு
 விசையற்கும்பொம்மியற்கும் விடுதியலங்கரித்து
 விதிககுருதி விதமாகப்பந்தலிட்டு
 படியரிசியாவற்றும் பாங்குடனே தான்கொடுத்து
 அடிபணிந்துவிரனுக்கு அடைவுடனேதெண்டலரிட்டா
 கண்டுமகிழ்ந்து கணப்பிரியமுண்டாகி
 வாருமென்றுசொல்லி வாஞ்சையுடன் தானழைத்து
 மோகனமாலையோன் லும் முத்துக்கடுக்க னென்றும்
 வெகுமதியாய்க்கொடுக்க விரையனுமப்போது
 நத்தத்துவிதியிலே நலமாகப்போயிரங்கி
 சந்தோஷப்பட்டுத் தனஞ்சயனும்வற்றிருந்தான்
 தத்தத்துலிங்கையனும் நல்விருந்துதான்செய்தான்
 பொல்லததரித்திரமாம் பின்னிரவுபோனவுடன்
 நல்லசம்பத்தென்னும் நறு மலராவந்துதிக்கும்
 மற்றுநாள்காலையிலே மன்னனெழுந்திருந்து
 தந்தசத்திசெய்துதானணிந்தான்வெண்ணீறு
 பாளையத்தையெச்சரித்தான் படைமுரசுதான திர்ந்து
 மதுரையைநோக்கி மனமகிழ்ந்துசெல்கையிலே
 சதுரங்கசேனைகளும் சதுராகத்தானடந்து
 காடுமலைகடந்து கடியவனங்கடந்து
 திருமலைநாயக்கரிடம் சீமைதனைத்துடர்ந்து
 வைகைக்கரையோரம் வந்திறங்கியப்போது
 அண்டமுகடதிர அடித்தார்கள்கடாரம்
 பொம்மியருந்தானும் பொங்கமுடவற்றிருந்தான்
 கடாரம்வந்தபின்பு கோட்டைத்தலையாரி
 திருமலைநாயக்கர்முன் திடீரென்றுஓடிவந்து
 வடக்கேயிருந்து வருகுனையாசேனைதளம்
 மாற்றுன்படையோ மருமன்னர்தன்படையோ
 என் னுசொல்லித்தலையாரி இணக்கமாகத்தானின்றான்
 திருமலைநாயக்கரும் சேதிதுணைக்கேட்டு
 ஆருனென்ன ஆகட்டுமென்றுசொல்லி
 அருகேபிராமணரை அன்பாகத்தானழைத்து
 ஆரென்றுசொல்லி அறிந்துமெள்ளவாருமென்றான்
 அப்போதேவேதியரும் ஆண்சிங்கவிரனிடம்

போனார்கள் சேதிதன்னைப் பூராயமாயத்தெரிந்து
 வேதியரைத்தானழைத்து விரனுஞ்சொல்லவற்றார்
 விஜயமெங்கசொக்கலிங்கவேந்தனேனையழைத்து
 மதுரைக்குச்சென்று வண்டரெனுங்கள் ளர்களை
 மடக்கிவாவென்று மதித்துயேனையனுப்ப
 ஆகையினாலேஇங்கு அடவுடனே வந்தேனென்றார்
 சிக்கிரமாயத்தரத்தை திருமலைநாயக்கர்முன்
 சொன்னார்கள் நேரம் துரைநாயக்கன் தான்கேட்டு
 விரனுக்குவேண்டும் விடுதியெல்லாமமைத்து
 வாசல்பிரதானி வரிசைபெற்றசாம்புவனை
 எதிராகப்போய்நின்று ஏந்தலெனுவினத்தான்
 அழைத்துடனெவாருமென்று ஆக்யாபித்தேயனுப்ப
 சாம்புவனுமப்போது தார்வேந்தன் சொற்கேட்டு
 எழுந்திருந்துவாசியின்மே லேறிப்போனாடனே
 குதிரைபரிவரங் கோதளம்பின்றோடா
 பதினெட்டுமேளம் பண்பாயறைந்துவா
 வெள்ளைத்துசில்விசிறி விஷமுடனேதானடந்தான்
 சேனாதிபதியுடனே சேனைதளம்வருகுதென்று
 விரனுமப்போது வெருவாய்மனமகிழ்ந்து
 ஆனையின்மீதவுதா அழகாகவேயியற்றி
 மத்தகஜந்தொட்டு மகாவிரன்பொம்மியரும்
 ஏறியுட்கார்ந்து யினிதாய்வழிநடக்க
 ஆணிமுத்துவிரலுமே யாண்மனையில்வந்திறங்கி
 சம்பங்கியெண்ணையால் தலைமுழுமியிராற்றி
 கோதிமயிரைக் குடுமிகட்டிக்கறுத்து
 சீரானதெற்றிதனில் திருநீறுதானனிந்து
 கெத்தகமுங்கலுதுரி கீரினார்மார்பதனில்
 கட்டுவர்க்கந்தானணிந்து கரணனுமப்போது
 அறுசுவையோடன்ன மருந்தியினைப்பாறி
 ஏலம்லவங்கமுடன் யிளம்வேற்றிலைபாக்கும்
 தரித்துவினையாடிச்சா பொம்மியைப்பாத்து
 வாருமடிபெண்ணே யொருவார்த்தைசொல்க்கேளுமடி
 கள்ளரைக்கொல்ல கட்டள்களிட்டாடி
 திருமலைநாயக்கரதுதரிசனஞ்செய்வதற்கு
 போய்வாரேனென்று பொன்பல்லக்கிலேறிப்போய்

திருமலைநாயக்கருந்தான்சிறப்பாய்க்கொலுவிருக்கும்
 ஆசாரசவ்வழி அழகாகத்தான்கடந்து
 பல்லக்குவிட்டி றங்கி பாராளும்வீரனுந்தான்
 திருமலைகரய்க்கரைத்தான் சேவித்துக்கொண்டுநின்றான்
 கடவேநாயக்கருந்தான் கும்பிட்டுத்தானொழுது
 பச்சமிருந்துகொண்டு பண்பாகவார்த்தைசொல்வான்
 தன்னரசுதாட்டுத் தனிக்காட்டுக்கள்ளரெல்லாம்
 மதுரைக்கடைந்தெருவை வந்துமெல்லகொள்ளையிட்டு
 தாவிமுதல்சேய்யெல்லாந் தாங்கள்பறிப்பதனால்
 விஜயரெங்க சொக்கலிங்க வேந்தன் அரையாஜனுக்கு
 எழுதிவிட்டபடியே யியற்கையுள்ளராஜனும
 உம்மையனுப்பினதால் உத்தமனே நீர்வந்தீர்
 கள்ளர்தளங்கள் கறுவையறுத்துவாரும்
 என்னுநாயக்கன்சொல்ல இணங்கியேவீரனுமே
 பட்சத்தினத்திலே பட்சமில்லாக்கல்லரைத்தான்
 வெட்டிக்கருவறுத்து வெற்றிகொண்டுவாரேனென்றான்
 நாயக்கரதுகேட்டு நன்றாய்ப்பனங்குளிர்த்து
 வீரனுக்குதக்க வெருமதிகழைக்கொடுத்து
 அடக்காயும்வெற்றிலையுமன்பாகத்தாள்கொடுத்து
 அரண்மனைக்குப்போவென் றனுப்பினவீரனையும்
 அரண்மனையில் வீரனுந்தா னடவுடனேவீற்றிருந்தான்
 அன்நிரவுநீங்கி ஆதித்தன்வந்துதித்தான்
 வீரனெழுந்திருந்து விடியற்காலக்கடனை
 எல்லாமுடித்துநக மெங்குமுலாத்திவந்து
 சாப்பிட்டினைப்பாறிச் சாமிதுரைவீரனுந்தான்
 சாயங்காலத்தீ வட்டித் தானபோட்டுக்கொண்டுமவன்
 சொக்கரிடசன்னிதிக்குத் துருசாகத்தானேக்கி
 தீபராதனவேளைக்குத் தினம்போய்தரிசித்து
 வருகிரநாளையிலே மலைத்திருட்செல்லாம
 கூட்டமிட்டுவளைதடியை 'கொண்டுபுறப்பட்டு
 மதுரைகடைவீதிவந்துநுழைந்துகொண்டு
 காசுபணத்தைக் கனக்கவேகொல்லையிட
 பட்டணத்திலுள்ளபரிசனங்களெல்லோரும்
 கோவென்றசத்தம்கூக்குர லுந்தா னுமிட
 நகரத்தையாரி நாட்டமுடனேடிவந்து

வீரனுடனேசொன்னான் வீரனுமப்போது
இணக்கமுள்ளபொம்மியற்கு இதுசேதியைச்சொல்வி
குதிரைமேலேறிக் கூராயுதந்தரித்து
சேனைதளத்துடனே சிறப்பாகவேசென்று
வடக்குநல்லவாசலிலே வகையுடனேதான்டந்தான்
நலமுடனேவீரனுமே நடந்தான்காண்மமானே
பொல்லாதவீரனுந்தன் போர்செய்யக்கோபித்து
பட்டாவுருவிக்கொண்டு பதட்டமுள்ளகள்ளரினமேல்
பாய்ந்தான்குதித்தான் பதிவிருந்ததானழைத்து
வீசிண்கள்ளர்களை வீராதீவீரனுந்தான்
முன்விச்சுக்காயிரம்பேர் முனைவிச்சுக்காயிரம்பேர்
இந்தப்படிக்கு யிறக்கடித்தான்வீரனுந்தான்
தன்னரசுநாட்டுத் தனிக்காட்டுக்கள்ளர்களும்
கொகிரித்துசேனைதளம் கோடிபடைதான்வந்து
நட்டிக்கோலாலே யெறிந்தார்களவிரையன்மேல்
கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபந்தான்புண்டு
வாகுநல்லசமுதாடு வண்மைபுடன்புண்புண்டு
யானைக்கூட்டத்தில் யாளிவந்தபாய்ந்ததுபோல்
பொல்லாதவீரன் பூர்த்தியாய்விசலுற்றான்
கள்ளர்படைகளெல்லாம் கலங்கியேமெய்மறந்து
மேய்சோர்ந்துவிழுவாரும் விதிவசமோளன்பாரும்
ஆதிசிவனுக்கு அபயமென்றுவிழுவாரும்
நட்டிக்கோல்வைத்தபடி யிறந்துமடிவாரும்
அச்சமற்றக்நாட்டுக் கழிவுவந்துநேர்த்ததென்றும்
இன்றுமுடிந்ததுகாணைங்கன்பலமெல்லாம்
கள்ளரெல்லாம்புலம்பிகைசோர்ந்துவிழுந்தார்கள்
இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே
கள்ளர்படைசேனையெல்லாங் கருவறுத்தவீரனென்னை
தேவரெல்லாங்கண்டு சிறப்புடனேபார்த்திருந்தார்
நாலுதிசைமெச்சவீரன் நற்கொலுவில்தானிருந்தார்
வெள்ளானைமீதேறி வெற்றிகொண்வோராராகான்
பஞ்சவர்ணடால்விருது பக்-மேகுமுந்துவர
நாகசுரமோளம் நாட்டியப்பெண்ணாடிவர
மதுரைதிசைநாக்கி வாழார்காண்மமானே
கள்ளர்பற்றுநாட்டையெல்லாங்கடையாய்ப்பறக்கவிட்டு

சகலசம்பிரமத்துடன் சாமிமுத்துவீரையரும்
வருகிறாரென்று வகையுள்ள தூதர்களும்
திருமலைநாயக்கர்க்கொலு செய்யுமண்டபத்தில்வந்து
சேதிதனையெல்லாஞ் செப்பலுற்றாரன்னோம்
சந்தோஷப்பட்டுத்தாதியரைக்கப்பிட்டார்
நேகைழிமீனாகி செண்பகப்பூநாச்சியரே
பச்சைநிறத்தாளே பவளக்கொடியாளே
மாசிலாப்பத்தினியாள் வானத்தருந்துதியாள்
இத்தப்படிக்கு யியல்பானதாதியரும்
ஆயிரந்தாதியரை யன்பாயழைத்துவர
வெற்றிகொள்வீருக்கு மேல்திருஷ்டிகழிக்க
ஆலாத்திசோடித்து அடைவுடனேதானடந்து
எதிர்கொண்டுபோவென் றெசமானனுப்பவேதான்
அழகுரத்தினம்பதித்து ஆலாத்திசோடித்து
ஆணிமுத்துவீரனுக்குஆலாத்திசுத்தினர்கள்
அந்தமுள்ளவெள்ளையின்மே லாசைகொண்டுவிரையன்
யானையைவிட்டிற்ங்கியரண்மனைக்குள்ளேசென்று(ருன்
திருமலைநாயக்கர்தனைச் சிறப்பாகவந்துகண்டார்
அந்தநல்லநாயக்கனும் அன்புள்ளவீரனுக்கு
கைலாகுதான்கொடுத்து களிப்புடனேவாவழைத்து
சிங்காதனத்தருகே சிறப்பாயிருக்கவைத்து
அடைக்காயும்வெற்றிலையு மன்பாகத்தான்கொடுத்து
கள்ளர்பற்றுநாட்டைக் கருவறுத்துவந்திரே
உம்மைப்போல்தேசத்தி லொருவரையுங்கண்டதில்லை
இளைப்போடிருக்கின்றீ ரேற்றமுள்ளவீரையனே
காலையிலேநாடம் கலந்துவசனிப்போம்
என்றுசொல்லிநாயக்க ரிசைவாகத்தானனுப்ப
நல்லதென்றுவிசையனும், நாயக்கரைத்தான்(ருமுது
அரண்மனைவாசல்விட்டு அடைவாகத்தானடந்து
யானைமேலேறி யானிமுத்துவிரையனும்
பொம்மியரண்மனைக்குப் பொறுமையுடன்போய்ச்சேர்ந்
கட்டுவர்க்கந்தானவிழ்த்துக் காரணமந்தேரம் (து
வெந்நீரினிலே விரையனும்ஸ்நானம்செய்து
கோதிமயிராற்றிக் கோணமல்சிக்கறுத்து
வாரிமுடித்து வகையுடனேவேஷ்டிகட்டி

மதுரை வீரசலாமி பொய்யிடம்மாலை ச் சைபெடுத்தது

சிவசிவாவென்றுசொல்லித் திருநீறுதா'னுமிட்டு
 உண்டுபசியாறி உத்தமனூர்விரனுந்தான்
 அடைக்காயும் வெற்றிலையு மன்புடனேகாமருந்தி
 பஞ்சணைமெத்தையின்மேல் பதித்துயெழுந்தவுடன்
 ஆலாத்திப்பெண்களிலே ஆனதொருவெள்ளையின்மேல்
 தீராதவரசைகொண்டு சிக்குரமாயெழுந்திருந்து
 கட்வேர்க்கத்தா'னுதிக்கிக் கனயப்பணிபூண்டு
 சிவநல்லகொண்டையிட்டுச் சிங்காரமாய்தடந்து
 கோட்டையின்மேலேறிக் குதித்தான்காணம்மாளை
 வெள்ளையம்மாள் தன்விடுதி வேகமுடனோக்கியவன்
 அங்கையற்கணம்ம னடிபணியும்வெள்ளையம்மாள்
 மீனாகிசன்னிதிக்கு முன்பாகமாளிகையில்
 தூக்குமஞ்சக்கட்டில் தூலங்கவலங்கரிது
 பஞ்சணைமெத்தையின்மேற் பைங்கிளியாள்வெள்ளையரும்
 நினைவுதெரியாமல் நித்திசெய்கையிலே
 உல்லாசமாக வொயிலழகர்தென்மதுரை
 விதிப்பயணியெண்ணுமல் மெல்லியர்மேலாசைகொண்டு
 மதிலேறித்தான்குதித்து மண்டபமுந்தான்கடந்து
 புத்தினியாள்பள்ளிகொண்ட பாரயிடந்தன்னில்வந்து
 இருந்துநினைத்தான் எண்ணமற்றகாளையவன்
 தட்டியெழுப்பினால் தையலெழுந்திருந்து
 கூவென்றால்வெள்ளையருங் கூடிவார்மாதரெல்லாம்
 என்றுபலவாரு யெண்ணியேயேக்கமுற்று
 முருகன் துணையென்று முர்க்கமுள்ளவிரனுமே
 தோளின்மீதிருந்த தூப்பட்டி கீழ்ப்பரப்பி
 மேள்ள அசையாமல் மெல்லிபரைத்துக்கீவைத்து
 கட்டியிறுக்கிக் கைலாகுகொண்டு தூக்கி
 மாளிகையும்விட்டு மண்டபத்தைத்தான்கடந்து
 தானிருக்குங்கோட்டையிற் றுண்டிக்குதிக்கையிலே
 வேவுகாரர்கள்என்னென்று விரையனை தான்பிடித்து
 ஆரென்றுசொல்லி அத்தட்டியவர்தான்கேட்டு
 பத்தினியைகொண்டுவந்த பாவம்பலித்ததென்று
 ஏங்கிமுகம்வாடி என்னசொல்லப்போரோமென்று
 ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் ஊமைபோல்தானிருக்க
 திருமுலைநாய்க்கருக்கு சேதிசொல்லிவாருமென்று

அனுப்பிவைத்தார்தூதவனை ஆன்தொருசேவகனும்
தூதவருமப்போது துருசாகத்தானேடி
ஆசாவாசலநின்று அடைவுடனெசொல்லலுற்றார்
திருமலைநாயக்கர் சேதிதனைதான்கேட்டு
கள்ளனையிங்குகாணக் கொண்டுவாவென்றுசொல்ல
கட்டளையிட்டபடி காவலர்களோடிவந்து
கள்ளனெனும்விரையும் கட்டியழுட்டையுடன்
நாயக்கர்முன்கொண்டுவந்து நடுநீதிக்கேட்கலுற்றார்
திருமலைநாயக்கருந்தான் திருடன்முட்டையைத்திறந்து
பார்க்கும்போதங்கே பாவைவெள்ளம்மையென்று
கண்டவனைத்தானிறுத்தி கள்ளனைக்குற்றத்தனால்
கானகத்தில்கொண்டுபோய்க் கைகாலேவாங்குமென்றார்
காவலருந்கள்ளனைத்தான் காட்டில்மொண்டுபோயவனை
கைகாலேவெட்டிவிட்டுக் காவலர்வந்துவிட்டார்
விரனுந்தன்னுடைய விதிதனைத்தானினைத்து
ஆதிசிவன்மாயவற்குஅபயமென்றுதானசொல்லி
எண்ணுதுமெண்ணி இருக்குமந்தவேளையிலே
அப்போதுவெள்ளையரும் அசந்துநித்திரைதெளிந்து
பார்க்கவேவிரன் பக்குவமாப்நின்றிருக்க
கண்டவுடனயோசித்து காரிமையுஞ்சொல்லுகிறார்
நானோபதிவிரதை நன்கையறியாமல்
தொட்டுயெனையெடுத்தத் தூக்கியேவந்ததினால்
இரிஎனக்குநீபுருஷன் என்பதற்கோராயமில்ல
கோவேயினிஉந்தன் கூடவேநான்வருவேன்
உன் துக்கம்என்துக்கம் ஒன்றல்லால்வேறில்லை
ஒற்றுமையாகி உயிரைவிடுவேன்காண்
ஒன்றுகிடமாக இயம்பினவெள்ளையரும்
இவன்சொல்லும்சொற்கேட்டு இருந்தவர்களப்போது
ஆணிமுத்துவிரனென்று அனைவோருந்தாமறிந்து
உம்மைஇன்னுனென்று உண்மையறியாமல்
கைகாலறுத்துவிட்ட காரணத்துக்கென்னசெய்வோம்
என்றுசொல்லிசேவகர்கள் இணங்கிவணங்கலுற்றார்
காலில்விழுந்து கதறிவிழுகலுற்றார்
அமுதசத்தந்தான்கேட்டு ஆரணங்குபொம்மியரும்
அவரோஎவரோ அறிந்துவருவோமென்று

அன்னம்போலேதடந்து அருகில்வந்துதானின்
 விரைவேணத்தான்பார்த்து விம்மிவிம்மித்தானமுது
 பாதகாநானிதற்கோ பற்றிவந்தேனுன்பிறகே
 கால்கையறுப்புண்டிருக்கக் காணவோவந்தேனுண்
 எழுத்தையறியாமல் எண்ணினேன்கோடிசிந்தை
 ஆண்டவீரனேயுந்தனுக்கு அசுவந்தவாரோது
 மன்னவனேயுந்தனையும் வழுமரிப்போருண்டோதான்
 என்றுசொல்லிபொம்மியரும் ஏங்கிவிசனமுற்றூள்
 புருஷனும்வாய்திறந்து பொம்மிக்குச் சொல்லுற்றூன்
 ஆதிசிவன்பிரம்மா அன்புள்ளமாயனுமே
 கூட்டியெழுதினைதைக் குறிப்பாரோபெண்ணரசே
 எழுத்தையழிக்க எவரூல்முடியுந்தான்
 சூரியகுலத்துதித்து கோற்றமுடன்வீற்றிருந்தேன்
 மாறுபடாவம்மிசத்தில் வந்துபிறந்தேன்காண்
 பொம்மியரேநானும் பூமியிலிருப்பதில்லை
 மீனாகிபொற்பதத்தை விருப்பமுடன்சேர்வதன்றி
 அரைநொடியும்நானிருக்க அதிகாரமில்லையடி
 ஆரணங்குபொம்மி அருஞ்சேதிதான்கேட்டு
 மன்னவனேவுன்னைவிட்டு மண்மேலிருப்பதில்லை
 கூடவருவேன்காண் கொள்ளைகொண்டராஜாவே
 என்றுசொல்லிபொம்மி இதக்கமாய்த்தானடந்து
 வைகைததியில் வனமயிலாள்ஸநானம்பண்ணி
 கூந்தலுதறியங்கே கோடாலிமுடிதான்போட்டு
 கூரையுடுத்திக் கோலப்பணிபூண்டு
 சிவசிவாவென்றுசொல்லித் திருநீறுதானுமிட்டு
 எலுமிச்சங்காய்கையில் ஏத்திக்கொண்டுதானடந்து
 அம்மாமீனாகி அடியாரும்வாரேனம்மா
 சிவசிவாசொக்கவிவகர் சீர்பாதங்காணவென்று
 பயணம்பயணமென்று பைங்கிளியந்தானடந்து
 வீரரிருக்குமிட மேலிமேதான்சேர்த்தாள்
 அந்தவிதமாயிருக்கும் ஆவ்வேனாயிலே
 வெள்ளையரும்பார்த்து விதவிதமாய்த்தாநினைந்து
 என்னொருபெண்ணுலே இடியேறுவீரனுக்கு
 சொல்லரியபொல்லாங்கு சுத்தமாய்வந்ததினால்
 திருமலைநாயக்கருக்குச் சேதிதனைச் சொல்வோமென்று

வாடியமனதுடனே வந்துநின் னுசொல்லவேதான்
 திருமலைநாயக்கர் சேதிதனைகேட்டு
 அருமையுள்ளபிள்ளைக்கி அசுவந்துநேர்ந்ததென்று
 ஆசாரவாசல்மட்டும் ஸுலரியேதான்புரண்டு
 ஆடைகலைய ஆபரணத்தான்புரள்
 ஒட்டமாயோடிவந்து உத்தமனைத்தான்பார்த்து
 அப்பாமகனெயென்று அலறியேதானமுது
 வெள்ளயரைவே னுமென்று விரும்பியெனக்கேட்டால்
 கோதைமயிலைக் கூட்டிவந்துதாரேனோ
 எத்தனதுபெண்ணை இஷ்டமுடன்கேட்டாலும்
 கல்யாணந்தான்முடித்துக் கண்ணுலேபாரேனோ
 நான்தாண்டாவீரனென்று நலமுடனெசொல்லாமல்
 பேசாமலிருந்ததினால் பிழைமோசம்வந்ததுகாண்
 என்றுசொல்லிநாயக்கர் ஏங்கிமுகம்வாடி
 மீனாட்சிசன்னதிக்கு விருப்பமுடன்சென்றேகி
 உத்தரவுதான்கேட்டு ஒருநொடியில்நான்வருவேன்
 ஏன்றுசொல்லியப்போது இசைவுடனேபோனார்காண்
 சொக்கர்திருவாலயத்தில் தருசாகப்போய்ப்புகுந்து
 முக்கால்வலம்வந்து மூவீருகால்வெண்டனிட்டு
 திரிபுரமேரித்தவர்தன் தேவிபாமேஸ்வரியே
 வீரனுக்குவந்த விதிப்பயனைத்தீருமம்மா
 கைகால்வளர்த்து கடுகவெழுந்திருக்க
 வேண்டுமம்மாதாயே வேதாந்தநாயகியே
 என்றுசொல்லநாயக்கர் ஈஸ்பரியுந்தான்பார்த்தி
 கால்கையுந்தான்வளரக் கட்டையுமிட்டாள்கண்
 திருமலைநாயக்கருந் திரும்பிவருவதற்குள்
 மீனாட்சிகிருபாயினால்வீரனுக்குமுன்போல
 கால்கையுந்தான்வளர்த்து கடுகியெழுந்திருந்து
 திருமலைநாயக்கன்முன்னே சீக்கிரமாயோடிவந்து
 வாருமையாராஜாவே வார்த்தை சொல்லக்கேளுமையா
 மாறுபடாவம்மிசத்தில் வந்துபிறந்தேன்காண்
 மாறுபடாமேனியிலே மாறுபடவாச்சுதுகாண்
 புவையாலென்னுயிரும் பொன்னுலகம்போருதையா
 அன்றுயெனக்கு ஆயனெழுத்துப்படிய
 வாய்த்ததென்றுவீரன் வண்மையுடனிருக்க

காதினார் கேட்டு கண்ணீர்விட்டார் நாய்க்கரும்
 வாழ்வுஞ் பெயஞ் செல்வ மாயமிதராஜாவே
 தீரின்மேற்குமிழி நிலமையற்றவாழ்க்கையிது
 என்றுயிருந்தாலும் இறப்பது நிச்சயந்தான்
 சலித்து நீர்தானழக தர்மமோராஜாவே
 என்று சொல்லி ரனுமே இவ்வண்ணத்தேறி நின்றான்
 பெண்களிருவருமே பிரியமாதத்திக்குதிக்க
 நற்சவுக்கமாக நலமான் திக்குழியை
 உண்டுபண்ணிவைக்க நீ உத்தாரஞ்சொல்லுமையா
 திருமலை நாய்க்கருஞ் சேதுயிதுவறிந்து
 வைகைக்குத்தான்போய் மாந்தோப்புக்குட்புகுந்து
 திக்குழிக்கான செம்மையுள்ளதாவதனை
 கண்குறித்துக் கடுகவேவெட்டிவைத்து
 சந்தனக்கட்டைகொண்டு சதுராகத்தான்பாப்பி
 திக்குழியைச்சுற்றி ஜெயமங்களஞ்சொல்லி
 வேதியரைத்தானழைத்து விதியாகச்செய்யென்றார்
 ஆலாத்திசுத்தும்பெண் ணுனதொருவெள்ளையரும்
 பொண்ணுன திருமேனி பொம்மியருங்கடவேதான்
 ஏற்றமுள்ளவீரனுமே இருவரையுந்தானழைத்து
 அன்னதானம்சொர்னதானம் அன்பாகச்செய்வித்து
 கோதானம்பூதானங் கோதையரால்செய்வித்து
 காரிகைநீங்களிருவர் கைலாயஞ்சேருமென்றார்
 காதினால்கேட்டுக் கன்னிகைகளும்ப்போ
 பூரித்துமேனி பொங்கியிருவருந்தான்
 பூண்டிருந்த ஆயாணம் பொரிபொரியய்தான்நெக்க
 சந்தோஷமாயிருவர் சாமிமுத்துபாதத்தில்
 அடைவுடனேதேண்டனிட்டு அன்பாயிருபேரும்
 இருவருந்தெய்வத்தை மிதமாகவேதொழுது
 சுத்திவந்துதிக்குழியைச் சுத்தமனதுடனே
 சந்தோஷமாகவேதான் சலியாமலேகுதித்தார்
 தேவாதிதேவரெல்லாந் திட்டமுடனேபார்த்தே
 ஆகாசகந்தருவர் அனைவாரும்பூச்சொரிய
 தேவதுத்துமிதா னுஞ் சிக்கிரமாய்த்தான்முழங்க
 திக்குழியைவீரனுமே சிக்கிரமாய்த்தான்முடி
 சடங்குகொல்லாஞ் சதுராகத்தான்முடித்து

ஸ்நானமதுசெய்தபின்பு தயவாய்ப்பிராமணர்க்கு
வஸ்திரங்காசபணம் வண்மையயய்த்தான்கொடுத்து
பொற்றாமரைக்குளத்தில் பொறுமையுடன்போயிறங்கி
கோடாலிமுடியவிழ்த்துக் குதித்துமேஸ்நானம்செய்து
சிவசிவாவென்று திருநீறுதானுமிட்டு
சந்தனம்புனுகுஞ் சவ்வாதுடன்கதம்பம்
பூசித்திருமேனியெங்கும் பொங்கமுடன்தானணிந்து
மிதியடியும்பூண்டுமேல் ருக்மாக்கந்நாமணிந்து
என்தாயேமீனாக்ஷி ஈஸ்வரியேயென்றுசொல்லி
காளைமுத்துவீரனுமே கடுகனவேதான்வந்து
ஆதிசிவனேயென்று அன்புடனேதான்வந்து
மீனாக்ஷிசன்னதிமுன் வீரையனும் வந்துநின்று
முக்கால்வலம்வந்து மூவிருகால்நெண்டனிட்டு
திருமலைநாயக்கர்தனை திரும்பிமுகம்பார்த்து
வாருமென்றுசொல்லி வண்மையுடன் தானழைத்து
மீனாக்ஷிபொற்பாதம் விதமுடனேசேர்வதற்கு
உத்தரவுசொல்லுமென்று ஒருவார்த்தைதான்கேட்டு
மனதுக்குகந்தபடி மகிழ்ச்சியுடன்செய்யுமென்றார்
போய்வாரேனென்றுசொல்லப் புகலறியவீரனுமே
பார்வதியின்கோவில் பதினெட்டாம்படியேறி
என்தாயேமீனாக்ஷி எனக்கென்னபுத்தியென்றான்
முத்தியமலை முதற்பூசையுன் னுதுகாண்
கம்பத்தடியில் காத்திருந்துபூசைகொள்வாய்
என்றுசொல்லமீனாக்ஷி ஏற்கவரங்கொடுத்தாள்
காளைமுத்துவீரனுந்தான் கம்பத்தடியில்வந்து
கன்றறுக்குஞ்சூரிதனைக் கையிலேதான்வாங்கி
பார்வதியேயுந்தன் பாதங்கெதியென்று
கடிசைதவருமல் கழுத்தையருத்துக்கொண்டான்
வீரன்சிரசுதான் மீனாக்ஷிபாதம்விழ
அல்லவருங்கடி ஆச்சரியப்பட்டார்கள்
வீற்றிருந்தசேனையுடன் வேந்தன் திருமலையை
மீனாட்சியம்மணப்போ விடுதிபோய்ச்சேருமென்றார்
அப்படியேயெல்லோரும் அரண்மனைபோய்ச்சேர்
அன்றுமுதல்முன்றா ளாணிமுத்துவீரனுக்கு
புஜைநமஸ்காரம் புசிப்புமேதானுமில்லை

பார்த்துமெள்ளல் னுமே பதறியேகோபங்கண்டு
இப்படிக்குத்தானிருந்தா லேர்க்காதுகலியுகத்தில்
என்றுநினைந்து யெழுந்திருந்தன்னேரம்
மீனாட்சிசந்ததிபோய் விதியுடனேதெண்டனிட்டு
என்தாயேமீனாட்சி யெனக்குபுத்திசொன்னபடி
பட்டணத்திலுள்ளோரும் பராமரிப்பதில்லையென
இதுபார்த்துநீயிருந்தா லென்வயிறுபசியாதோ
ஆதலால்பட்டணத்தி லமர்ந்தமனிதர்களை
கொள்ளைகொள்ளவெனக்கு கூறுவையேயானுக்கால்
காவடியுந்தோளேந்திக் கம்பத்தடிவருவேனம்மா
என்றுதான்சொல்ல யீஸ்வரியுந்தான்கேட்டு
கம்பத்தடிவீரா காரியத்தைச்சொல்லுகிறேன்
துணிவுகூறும்வீரா துள்ளாதேயிந்தேரம்
திருமலைநாயக்கர்தன் செம்பொன்மணிமாளிகையில்
உள்ளே நுழைந்து வுபாயமொன்றைச்செய்வாய்நீ
அவ்விடத்திலுள்ளவரை அதட்டிமிகச்சொற்பணத்தை
பண்ணிவந்துபூசை பாங்குடனேவாங்குமென்றாள்
என்தாயேமீனாட்சி யிதுபோதுமென்றுசொல்லி
திருமலைநாயக்கர்தன் செம்பொன்மணிமாளிகையுள்
ஆக்கிரமித்துப்போய் அதட்டிதோடைதட்டி
நஞ்சுதின்றுநஞ்சுறுக்கும் நஞ்சாமவேளையிலே
பட்டணத்திலுள்ள பாராமுனிகளெல்லாம்
வண்டத்துணைவீரன் வருகின்றவேளையிலே
எதிரேவரப்பயந்து எல்லாருந்தாமொளிப்பார்
மன்னரைண்மனையில் மதிலேறிவீரன்போய்
சப்பிரமஞ்சக்கூடத்தில் தனித்துச்சயனஞ்செய்யும்
திருமலைநாயக்கர்களைச் செவ்வையாய்த்தான்பார்த்து
தோட்டிபோலுருக்காட்டி சொற்பனஞ்சாதித்தான்
வேர்த்துவிடுவிடுத்து விழித்துமெள்ளத்தான்பார்த்து
பதறியெழுந்திருந்து பைங்கிளியைத்தானெழுப்பி
நுதலெழுந்தசொற்பனந்தான் கண்டுபயந்தேனடி
என்றுசொல்லக்கேட்டு யியற்கையுள்ளபெண்சாதி
நந்தா லும் யீஸ்வரியாள்மீனாட்சி
தந்துணையொழிய புகலுவதற்கே துமில்லை
புதுக்குத்தேறுதலை மங்கையருந்தா னுரைத்தாள்

சொல்லுகிறவார்த்தையெல்லாம் துரைவீரன்கேட்டிருந்
 ஆகட்டுமென்று அரண்மனையைவிட்டுமேள்ள (து)
 கோட்டைதலைவாசல் குதிரைலாயம்புகுந்து
 பஞ்சகலியாணி பட்டத்துக்குதிரையும்
 அருத்தாரரைநொடியி லாங்காரங்கொண்டவன்காண்
 மாட்டுமந்தையிற்புகுந்து மகாபூசைகொண்டவன்காண்
 உகாமுள்ளசேவகர்கள் ஒருநாறுதலையாரி
 படுத்திருக்குஞ்சாவடியில் பாங்குடனேபோய்ப்புகுந்து
 சுழற்றியெறிந்தான்காண் சுற்றிமதிற்கப்பாலே
 ஆனைகட்டும்லாயத்தில் அஞ்சாமல்வீரன்போய்
 மண்டியிட்டுவீரன் மதயானையைபடக்கி
 கன்னிணைப்பெண்கள் கண்ணுறங்கும்வேளையிலே
 கன்னியர்களருகில்வந்து காளைமுத்துவீரனுந்தான்
 அபயமென்றசத்தம் அண்டமெல்லாந்தானிடா
 காரணனுந்தென்மதுரை கம்பத்தடியில்வந்தான்
 அபுந்நிரவுசென்று அலர்கதிரோன்வந்துதித்தான்
 கசித்திருமலையர் காலையிலெழுந்திருந்து
 கால்கைகள்சுத்திசெய்து கனத்தபணிபூண்டு
 கட்டியங்களுக்கறக் கவரிதனைவீச
 நாககரமேளம் நாட்டியங்களாடிவா
 மந்திரிகள்சேனை மகிழ்மன்னர்குட்டமுடன்
 ஆசாரவாசல்விட்டு அரண்மனையுந்தான்கடந்து
 சொக்கரதுசந்ததிக்குத் துருசாகவோடிவந்து
 அங்கயர்க்கண்மீனாட்சி அம்மனுடசந்ததியில்
 மீனாட்சிமுன்பாக வேந்தன்விரைவில்வந்து
 முக்கால்வலம்வந்து மூலிகுலவதண்டனிட்டு
 எந்தாயேமீனாட்சி யீஸ்வரியேயிப்போது
 காணாதசொரப்பனங்கள் கண்டவிதங்களென்ன
 அதிசயங்கள்வந்தவகை அடியேனரிவதற்கு
 வழியாயுரைக்கவேணும் வாய்மையுள்ளயீஸ்வரியே
 பார்வேந்தனப்போது பாதத்திற் தான்விழுந்தான்
 வாழ்மதுரைச்சொக்கரும் மதுரைமீனாட்சியரும்
 அப்பாமகனே அதிசயங்கள் வந்தவகை
 காரணமாய்வந்தகதை கம்பத்தடிவீரன்
 பட்டபாடெல்லாம் பாரோர்நினைக்கவில்லை

பொந்திபசிமேத்த பொல்லாவீரனுக்கு
 உண்டானதினாலே ஓடிவந்தானுன்மனைக்கு
 வீரன்குறையொழிய வேறென்றுத்தானுமில்லை
 பட்டணமெங்கும் பலதேருவார்ப்புசைசெய்ய
 கம்பத்தடியில்வந்து காணிக்கைத்தானுமவைத்து
 சந்துக்குச்சந்து தனிப்புசைதானுமிட்டு
 இந்தப்படிக்கு யிஷ்டமுடனேதொழுதால்
 வீரன்குறைதீர்ந்து வேகுவாய்மனங்களிப்பான்
 என்றுசொல்லியிஸ்வரியும் யிதமுடனேவாக்குரைக்க
 திருமலைநாயக்கர் சீக்கிரத்தில்தானெழுந்து
 கம்பத்தடியில்வந்து காளைமுத்துவீரனுக்கு
 ஐந்துறுபொன்கொண்டு அபிஷேகம்பண்ணிவைத்து
 மண்டபமுங்கட்டிவைத்து மகாபுசையுங்கொடுத்து
 தேங்காயுடைத்து தூபநீபங்கொடுத்து
 இளநீருஞ்செங்கரும்பு மிதமானபால்பழமும்
 வீதிக்குவீதி வேணமட்டிம்புசையிட
 சந்துக்குச்சந்து தனிப்புசைதானுமிட
 எல்லோரறிய யெங்கும்பறையணைய
 மதுரையிலுள்ளோர்கள் வகையுடனேதானுமப்போ
 வீதிக்குவீதி வேணபடிபுசையிட்டார்
 வீரனிடத்திற்கு வேந்தன்வந்தேதொழுது
 முப்பழமுமிட்டு முன்புசைபோடுகிறேன்
 வந்தவினைகளெல்லாம் மாளவேசெய்யுமையா
 என்றுசொல்லநாயக்கரும் யிதமாகக்கைதொழுது
 ஆபடா... என இருக்குமந்தவேளையிலே
 கோட்டைதூக்கிய... சுவாமத்துநாயக்கன்மேல்
 ஆவேசம்வந்து அவன்பேரில்கொக்கரித்து
 திருளாய்மலர்ந்து செப்பலுற்றாரந்தேரம்
 என்னைநினைக்காம விதுவரையிலேயிருந்தீர்
 பொந்திபசியாறி புரித்தேனிப்போது
 என்பெயரைச்சொல்லி யிந்தால்விபுதிதனை
 வந்தபினிநோயும் மாணிடர்க்குத்தீருமப்பா
 என்றுதெளிவா விதமாகத்தான்சொல்லி
 முன்னிருந்தசேனையெல்லாம் முழுதுமெழுந்திருக்கச்
 செய்துமலையேறி சென்றுதேயாவேசம்

திருமலைநாயக்கர் திருநீறுதான்கொண்டு
அரண்மனைக்குச்சென்று ஆயிழைக்கருத்தான்கொடுத்து
ஆண்பிள்ளைபிறந்தால் ஆணிமுத்துவீரனென்று
இடவேணும்பேரென்று யியம்பினார்நாயக்கரும்
கும்பிட்டுவாங்கி குயில்மொழியாஸ்தான்றிரித்தாள்
மூன்றுமாதஞ்சென்று முருக்கம்பூமேனியரும்
புத்திரனுமுண்டானான் பொற்கொடியும்போது
பத்தானமாதத்தில்பாலையும்பெற்றெடுத்தாள்
பிள்ளைக்குவீரன் பேர்வைத்து அந்நேரம்
ஐந்துறுவண்டியில் ஆனதொருசர்க்கரையும்
மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
ஒன்பதுகாதவழி யூர்தோறுஞ்சர்க்கரைகள்
வீச்சுக்குவிதி வேணமட்டும்வழங்கிவர
வேதியர்க்கெல்லாம் வெகுவாய்தானங்கொடுத்தார்
சொக்கருடன்மீனாட்சி துலங்குமதிற்கோயில்சென்று
முக்கால்வலம்வந்து மூவிருகால்தெண்டனிட்டு
அறுபதுபொன்னெடுத்து அபிஷேகம்பண்ணிவைத்து
அரண்மனைக்குவந்து அரசன் திருமலையும்
வீரனுக்குப்பூசை விதமுடனேசெய்து
பூதலத்திலுள்ளவர்கள் பூசைகொடுப்பார்கள்
உன்காவல்உன்னடிமை வுண்மையுள்ளவீரயரே
தற்காத்துக்கொண்டு தயவாககாருமையா
ஐயாவேவீரனே அனைவரையுங்காத்திடுவாய்
அவரவர்பங்கில் அனுதினமும்நீயிருந்து
என்னையுங்காத்து இரட்சிக்கவேணுமையா
என்றுதிருமலையன் னின்பமுடனேதொழுது
வாழ்மதுரைசொக்கர் மதுரைமீனாட்சியம்மாள்
தங்கள்கிருபையினால் தாரனியோர்வாழ்ந்திருக்க
நாடுதலைக்கநல்லமழை தான்பொழிய

வாழி

தேவர்களும்வாழி தேசத்தோர்கள்வாழி
 அங்கயற்கண்மீனாட்சி அம்மைபுத்தான்வாழி
 பாடினோர்வாழி படித்தோருத்தான்வாழி
 கேட்டோர்கினைதழைத்துக் கீர்த்தியுடனேவாழி
 மாடுகன்றுமக்கள் மருமக்கள்தான்வாழி
 விரனைப்பூசிக்கும் வேல்விரர்தான்வாழி
 இக்கதையைபச்சி லியற்றுவோர்தான்வாழி
 பூதலத்திலுள்ள புண்ணியர்கள் தான்வாழி
 வாழிவாழியென்றுசொல்லி வரமளித்தாஸ்வரனா

மதுரை வீரசுவாமி கதை.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

மதுரைவீரசுவாமிகதை.

சரித்திர அலங்காரம்.

இம்மதுரைவீர அம்மானையைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் சுக்கிரவாரந்தோறும் பூஜைசெய்பவர் களுக்கும் கலியாணங் கூடிவரும் உத்தியோகம்வரும் வியாதியால் மெலிகின்றவர்களுக்கு வியாதி நீங்கிவிடும் மனோகவலை நீங்கிவிடும் சகலபாக்கியமும் சந்தானசம்ப த்தும் அஷ்டஸ்வரியமும் தனகனவஸ்துவும் தீர்க்கா யுகம் புத்திர சம்பத்தும் மாடுகள் கன்றுகள் தழைத்து பயிர்களுெல்லாம் நீட்சிமை யோங்கி எப்பொழுதும் இழிவில்லாப் பெருமை யுண்டாகும் இந்தப்படிக்குகாசி காண்டத்தில் வியாசரால் சொல்லிய கவிகளிருந்ததை இக்கதைக்காக மோழிபெயர்த்தருளியது சுபம். சுபம்.

சரித்திர அலங்காரம்.

முற்றிற்று.

விடாத நதையை விளைவிக்கும்.

வினோதவிகட சிந்தாமணி

நண்பர்காள் இதுவரை விகடபுஸ்தகங்கள் அனேகம் பார்த்திருப்பீர்கள் ஆயினும் இதைப்போல் பூராவும் விகடமாக இராக நென்பது திண்ணம்.

இதில் பாரதத்துக்குக்கீரதம் ராமாயனத்துக்குக் கீமாயணம் வெண்பாவுக்குக் கிண்பா வண்ணத்துக்குக் கிண்ணம் என்பதைப்போன்ற ஒவ்வொன்றுக்கும் எகளைக்கு முகனையாக அனேகபாடல்களும் யுக்திசாதுரய வாக்யங்களுமாக ஆதிமுதல் அந்நவரை விகடப் பரங்கமாகவே அமைந்திருக்கும் விலை அணு.

ஷே இரண்டாம்பாகம்.

இதில் விகடப் பிரசங்கத்துக்குரிய கதைகள் ஏராளமாக அடங்கியுள்ளது. 0 6 0

கோமாளிப்பாட்டு விகடமாகவேயிருக்கும். 0 0 6

கானமோகன டி ஏ இராஜாமணி அம்மாள் டி. ஜி. ஜெகநாதநாயுடு சாமிநாதமுதலியார், ஜெகன்மோகன குப்புசாமிமுதலியார், மனமோகன அரங்கசாமிநாயுடு முதலிய தற்காலத்திலுள்ள டிராமாக்கம்பெனியார் பலராலும் பாடிவருகிற

பாடல்கள் பூராவும் அடங்கிய

அல்லியரசாணி சரித்திரம் நூதனமானது விலை அணு 2.

நல்லதங்காள் சரித்திரம் முதல்பாகம் படத்துடன் 2.

ஷே இரண்டாம்பாகம் படத்துடன் விலை அணு 2.

டி. எ. இராஜாமணிமோகிளி ராஜன் சரித்திரம் 1.

ஸ்ரீ சிவசப்பிரமணியக் கடவுளமுது

நூதன இந்துஸ்தான் பஜனைக்கீர்த்தனை.

ம-ர-ர-ஸ்ரீ-கலியாணசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களாலியற்றியது.

இதில் தற்காலம் வழங்கியும் இந்துஸ்தான் வர்ணமெட்டுகளில் பஜனைகளுக்குரிய பக்திரசமான கீர்த்தனைகளும் முக்கியமான பாடல்களும் பார்ஸ் இந்துஸ்தான் பாடல்களும் அனேகம் அடங்கியுள்ளது படிப்பவர்க்கும் கேட்பவர்க்கும் ஆனந்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டிபண்ணும்

முதற்பாகம் இதன் விலை அணு 2.

ஷே இரண்டாம்பாகம் அணு 2.

இதில்கண்ட புஸ்தகங்களும் இதர புஸ்தகங்களும் நமது புஸ்தகசாலையில் சரசமான விலைக்கு பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

77071

எமது மேல்விலாசம்

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கோன்

புத்தூர், புதுமண்டபம் மதுரை.